

0-0 CU CAMPIONII LUMII!

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNITI-VA!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

128

JOI
7 NOIEMBRIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

JOCUL BUN CU ECHIPA ANGLIEI — SUPORT PREȚIOS PENTRU MECIUL CU ELVEȚIA

Pircălab, unul dintre cei mai activi jucători ai reprezentativei României, ne-a dovedit în meciul de ieri, în compania unor valoroși adversari, realele lui calități. Iată-l în fotografie, încolțit de McNabb (nr. 14) și Hurst. Dar și de această dată Pircălab va reuși să scape din „menghină”.

Foto : Al. BABIC

JOCUL EXTREMELOR
ÎN OBIECTIVUL
REPORTERILOR NOȘTRI

DIVIZIA NAȚIONALĂ „A”

ETAPA A 12-A

ÎN ÎNTIMITATE CU
COLUNA,
decanul internaționalilor portughezi

FOTOGRAFIE PREMIATĂ

CURSURI PENTRU VIITORII CAVALERI AI FLUIERULUI

PLOIEȘTI

Animat de preocuparea creșterii și pregătirii unor cadre corespunzătoare de cavaleri ai fluielului, colegiul județean-Ploiești a deschis, în primăvara acestui an un curs de arbitri cu o durată de 7 luni. Cursul a fost frecventat de 22 foști jucători de fotbal. Lecțiile — teoretice și practice — au cuprins elemente de tehnică și tactică a jocului, noțiuni de anatomie și prim ajutor sanitar, despre rolul conducătorului de joc, Desigur, detaliat a fost dezbătut și, credem, însușit regulamentul jocului de fotbal. Au predat lecții cei mai competenți arbitri divizionari din județ. Cei 22 de cursanți, printre care se numără Gr. Dumitrașcu, C-tin Aurelian, Fl. Popescu, I. Lupea, C-tin Stănescu etc., au trecut cu succes examenele teoretice (scris și oral) urmînd ca în primele zile ale lunii noiembrie să aibă loc și probele practice. (Coresp. M. Bedrosian).

SIBIU

În campionatele (seniori-juniorii) organizate în județul Sibiu activează numeroase echipe. Și, ținînd cont de faptul că, actualmente, numărul arbitrilor activi existenți în județ este nesatisfăcător, colegiul de arbitri, în colaborare cu comisia județeană de fotbal, a organizat un nou curs la care participă 20 de elevi. Pînă în prezent s-au predat lecții privind primele articole din regulament. Cursul va dura două luni. (Coresp. Gh. Topirceanu).

CÎMPINA

În perioada 1966—1967, colegiul de arbitri din orașul nostru a organizat un curs de arbitri. Era necesar deoarece mulți dintre arbitrii care au activat în anii trecuți s-au retras din activitate. Deci, un lucru bun. În primăvară, în fața unei comisii exigente, 14 din cei 22 de cursanți au trecut cu bine examenul, obținînd dreptul de a conduce partide oficiale. Li s-au făcut formele pentru obținerea carnetelor și... Și de atunci au trecut cîteva luni. În prezent, tot fără carnet se află. (Coresp. C. Virjoghe).

Vitrina cu cărți

Neagu Rădulescu: „UN BALON RÎDEA ÎN POARTĂ”

Ne reîntîlnim cu Neagu Rădulescu. Dar nu cu acel Neagu Rădulescu care nu lipsește, de ani și ani, de la nici o întîlnire din marile întreceri sportive, de la campionat și pînă la ciocnirile între teamurile de renume, de peste hotare cu cele de la noi, în tovărășia creionului său sprintar și sugubă, fixînd în caricaturi momentele acestea ce vor rămîne, astfel, imortalizate.

Ne reîntîlnim cu Neagu Rădulescu, scriitorul. Linia zveltă, spumoasă, mereu fremătîndă, din caricaturile și desenele lui, nu pîdește nimic în stilul cu care te întîmpină „Un balon ridea în poartă”, „Acest roman care nu păstrează adevărul istoric al faptelor, ci trebuie considerat ca o simplă literatură pe marginea baloanelor” cum ne mărturisea autorul.

„Duminecă, meci mare. Un portar zgîlțit de frigurile așteptării. Profesorul, cavalerisul și trei evanghelisți. Cîrțile împărțite lui Gavrilă. Un suflor cu pălărie tare. Tristețile și rugăciunile Ioanei. Unde împărțitul e furios și spiritele sînt agitate. 1-0 pentru Ripensia. Unde Vasile Grămadă e nevoit să vorbească repede. Mai sînt două minute...” Am reprodus titlurile celor zece capitole ale cărții lui Neagu Rădulescu, socotindu-le o maximă dovadă că în paginile ei vă veți afla în lumea așa de pitorească, plină de ciudățenii, de contraste, de dragoste pentru fotbal dar și

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

HATEC

MECIURI „TARI” ÎN CAMPIONATUL JUDEȚEAN

14 echipe activează în campionatul nostru județean. În urma consemnării rezultatelor din primele opt etape, pe locurile fruntase ale clasamentului s-au instalat Minerul Telic (14 p.), Paringul Lonea și Dacia Orăștie (10 p. fiecare). Menționăm că multe partide s-au caracterizat prin joc dur, depășindu-se limitele sportivității, fără ca arbitrii să ia măsurile regulamentare.

N. SBUCHEA, corespondent

GALAȚI

RITMUL LUCRĂRIILOR LA STADIONUL „DUNĂREA”

O dată cu trecerea stadionului sub tutela I.C.M.S. Galați — constructorul gigantului de oțel — au început și lucrările de reparații capitale,

impuse de starea deplorabilă în care se află această mare bază sportivă.

Lucrările de reamenajare au necesitat alocarea unei importante sume de bani (peste un milion de lei) dată fiind complexitatea reparațiilor și noilor amenajări. Astfel, a început refacerea totală a drenajelor, brăzduirea terenului de joc (sub forma tablei de șah), refacerea instalațiilor de captare și scurgere a apei, construirea unui teren de zgură pentru antrenament, dotarea cu instalații de încălzire, înlocuirea gradinelor precum și executarea unei noi împrejurimi care să nu mai permită intrarea fără bilete a spectatorilor.

În ultima vreme, ritmul de lucru a fost accelerat, constructorii dînd asigurări că lucrările vor fi terminate anul viitor — la 30 mai.

T. SIIROPOL corespondent

FOCȘANI

PARTICULARITĂȚI POZITIVE

Iată cîteva dintre particularitățile campionatului județean Vrancea: se marchează multe goluri, arbitraje competente, disciplină. Comportări bune manifestă Locomotiva Adjud, Luceafărul C.I.L. Focșani, Foresta Guguști, la seniori, și Unirea Focșani și Rapid Panciu la juniori.

V. MANOLIU, corespondent

Note

LA 15 ANI: PREA BĂTRÎN!

„De la vîrsta de trei ani dau cu pictorul în mîngie. Cred că am ajuns să joc binișor. Țin să subliniez însă că îmi place foarte mult fotbalul și doresc să-l practic cit de cit organizat. Am încercat la Dinamo, club care, după cite am citit și auzit, acordă o atenție deosebită depistării și creșterii unor tineri fotbalisți. Speranțele mi-au fost însă repede risipite de răspunsul categoric pe care mi l-a dat antrenorul Sîndulescu: „Primim numai copii născuți în anul 1955”. „Or, eu m-am născut în decembrie 1953. Oare, nu mai am dreptul să joc? Pentru că același răspuns l-am primit și de la alte asociații. Rog revista să mă ajute...”

GABRIEL OPROESCU
Calea Plevnei nr. 15, ap. 44

O PREVEDERE REGULAMENTARĂ NERESPECTATĂ

La intrarea pe terenul din Tirgo-viste a fost montat mai demult un panou cu extrase din hotărîrile F.R.F. privind organizarea competițiilor fotbalistice. Scrie acolo, printre altele, și cine are voie să pătrundă în incinta terenului și cine nu are voie. Dar degeaba au la îndemînă, sub ochi, organizatorii, astfel de citate. În fapt, pe terenul Metalul intră cine vrea. Afirmăm, cere exemplificări. Există destule. Vom aminti doar două, cele mai recente. Cîțiva apa-ziși înfălcrați suporteri s-au strecurat în teren la

partida internațională de juniori România — R.D.G. Acești nepoștiți au adresat injurii jucătorilor echipei Progresul București care a evoluat în deschiderea întîlnirii oficiale.

În 13 octombrie, la partida de Cupă, Metalul — Flacăra Moreni, puțin a lipsit ca aceleași (sau altele) persoane să provoace scandal. Au pătruns pînă la cabinele jucătorilor și arbitrilor manifestîndu-se zgometos, au incitat spectatorii să scîr-gardurile. Rămîne de văzut cit timp se va mai tolera o astfel de deiciență organizatorică.

M. AVANU
corespondent

„TRABANTIANĂ”

Indiscutabil, stațiile de amplificare de pe marile noastre stadioane își au rostul lor. Dar nu-i mai puțin adevărat că de multe ori „programmele” transmise la aceste stații sînt impregnate cu banalități sau afirmări (să le zicem așa) altfel de penibile, încît trecesc împrate în tribune. Ne vom referi la o mostră, debitat la difuzoarele stației de pe stadionul din Ploiești, în pauza partidei Petrolul — Universitatea Cluj.

Unul cetățean din Boldești — Scăteni i-a surz norocul, cîștigînd la loz în pic un Trabant 601. Mașina a primit-o pe stadionul ploieștean în pauza meciului amintit. Faptul n-a trecut neobservat. Și crainicul s-a dezlînguit.

„Dragi spectatori, după cum vedeți, un tovarăș a cîștigat un Trabant, aici, la noi în județ... Acum, tovarășul din Boldești care a cîștigat, se fotografiază... O să aibă cî amintire poza cu mașina cîștigată în pic... Iată-l cum merge acum peșor ca un cocoș în fața mașinii. Acum poate că se gîndește cum trebuie să facă amestecul de ulei și benzînă... poate n-o să știe și strict Trabantul cîștigat... Să recapitulăm ca să știm și să nu uităm că la noi se cîștigă mașini ca norocosul din Scăteni... Deci și în Boldești există un Trabant cîștigat la loz în pic, la noi în județ... Și acum, pînă la reîncercarea meciului, muzică...”

E incredibil cum un om, pus să răspundă de programul transmis la această stație, poate debita astfel de perle.

VICTOR GRAFIUC
corespondent

UN RĂSPUNS NECESAR

Pentru noi, ziarisții, dialogul cu cititorii constituie o obligație profesională dar și morală. Pentru că cititorul este, îndeobște, adresantul necunoscut al articolelor noastre, dar și cel care judecă opiniile noastre, fiind, în cele din urmă, de acord sau nu, cu acestea. Uneori acest dialog capătă forme mai directe, întrebările, nedumeririle sau sugestiile cititorilor care scriu redacției, fiind primite cu atenție și aflîndu-și răspunsul convenit, fie în coloanele revistei, fie prin intermediul poștei.

De această dată însă, răspunsul nostru se adresează unui cititor care, dominat de subiectivism, depășește limitele bunelor maniere și decentei cu care te adresezi unui organ de presă. Interlocutorul nostru, Dumitru Felea din Tr. Severin, supărat că revista noastră a apreciat drept nesatisfăcătoare evoluția echipei sale favorite — Politehnica Timișoara — în meciul pierdut pe teren propriu în fața feroviarilor arădeni, își permite să eticheteze acest articol drept „minciună și ipocizie”.

Locul în clasament și scăderea alarmantă a spectatorilor sînt însă fapte care dovedesc, fără putință de tăgădă, dincolo de un rezultat sau altul, că echipa studenților timișoreni se află acum foarte departe de ceea ce interlocutorul nostru crede a fi „cea mai valoroasă echipă a țării”. (?)

Deși în scrisoarea susamintită se invocă fair-play-ul pentru a încredința pe cavalerii fair-play — vinovați, după dînsul, ca și federația, de jocul șab al echipei favorite — acțele huliganice ale unor spectatori care au invadat terenul la meciul cu C.F.R. Arad, bruscînd arbitrii și jucătorii oaspeți, sînt în schimb etichetate doar ca o „nervozitate explicabilă”. Explicabilă prin „obiectivitatea” cititorului D. Felea, sau a... fair-play-ului?

În încheierea acestui dialog nedorit, îl rugăm pe tov. D. Felea din Tr. Severin, care probabil că vede destul de rar echipa favorită, chiar cînd aceasta joacă pe teren propriu, să citească ancheta noastră efectuată la Timișoara și publicată în nr. 127 al revistei, în care va găsi cîteva explicații reale și detaliate, oferite de persoane competente și obiective care cunosc situația fotbalului timișorean de la fața locului.

Paul SLAVESCU

VICTOR ENACHE — Cimpulung-Muscel

Poate că F.C. Argeș nu are nevoie de... suporteri. Și nici de cotizații! Altfel nu ne putem explica atitudinea nepăsătoare manifestată de clubul piteștean la solicitările dv. de a deveni un efectiv susținător al lui Dobrin, Vlad, Barbu și ceilalți componenți ai echipei pe care o simpatizați. Și să știți că nu singurul singurul care este „tratat” în acest fel.

ADRIAN MATACHE — Satu Mare

Am inserat în coloanele revistei rînduri referitoare la culorile echipamentului echipelor noastre, culori pe care cluburile și le aleg (și le-au ales) în funcție de tradiție și mai puțin de preferințe. Adevărat este că cele mai multe dintre echipe (A, B, C), nu joacă abordînd aceste culori. Mai mult, unele chiar le ignoră!

TUDOR SIMION — București

Aveți perfectă dreptate. Nu există în Capitală suficiente terenuri de sport sau micror-terenuri. Nici măcar terenuri de joacă pentru copii. Chiar și nolle cartiere au fost vitregite de astfel de anexe. De altfel, forurile bucureștene competente — Direcția de arhitectură și sistematizare, Consiliul popular municipal, consiliile populare ale sectoarelor — n-au acordat, și nu prea acordă nici în prezent, suficientă atenție acestei probleme. E socotită drept minoră și, în consecință...

ION POPA — Hunedoara

Nu vedem cum v-am putea ajuta. Și ne pare rău. Pentru a vă transfera la o altă echipă, este necesar să primiți dezlegarea clubului la care ați activat. Regulamentul de transferări este foarte clar în această privință...

CONSTANTIN FLORESCU — București

1) Nu putem publica descrierile minut cu minut ale meciurilor de Divizia A. În primul rînd din lipsa de spațiu. În al doilea rînd, pentru simplul motiv că n-ar fi interesante, ținînd cont de faptul că multe dintre aceste partide au o desfășurare banală, neatractivă. 2) Rezervăm o întreagă pagină de revistă Diviziilor B și C, cău-tînd să consemnăm cronici la cele mai disputate partide ale respectivelor etape. 3). Vom accorda o mai mare atenție echipelor de rezervetineret. 4). Am publicat loturile echipelor divizionare A și antrenorii lor în nr. 115 al revistei noastre.

MIRCEA SIRBU — Ploiești

Iată adresele celor doi fotbaliști români care activează peste hotare: Ion Nunweiler — Clubul Fenerbahce — ISTANBUL — KADYKOV, Turcia; Ion Ionescu — KREFELDER STRASSE, 187, 51 AACHEN, Republica Federală a Germaniei.

N. HUREZEANU — Craiova

1) Am publicat în numerele trecute adresele echipelor italiene internaționale, Juventus, Roma, Milan, Bologna. 2) Adresele lui Ion Ionescu și Ion Nunweiler le aveți în răspunsul dat mai sus cititorului nostru M. Sirbu din Ploiești.

I. IERIMIA — Galați

1) De acord cu dv. Mulți arbitri „închid ochii” cînd e vorba să dicteze penalturi în favoarea oaspeților, vîlcînd în acest fel rezultatele finale. În ceea ce ne privește, ori de cite ori am avut prilejul (și dorim ca astfel de cazuri să nu ni se mai ofere) am înfărat în coloanele revistei lipsa de curaj a unor cavaleri ai fluielului. 2) Celelalte sugestii privesc televiziunea, căreia vă rugăm să vă adresați.

ANASTASIA MUNTEANU — Lupeni

1) Nu există grade de rudenie între jucătorii despre care ne-ați scris. Cu excepția lui Ene II și Ene Daniel care sînt frați. 2) În nr. 115 am publicat adresele echipelor Politehnica Iași, Vagonul Arad, Crișul Oradea.

SORIN SCHIAU — Cluj

Iată răspunsurile solicitate: Vagonul — 1923 sub denumirea de AMEFA; Petrolul — 1948; Universitatea Craiova — 1949; Rapid București — 1923.

CONSTANTIN SCURTU — Arad

Ne-am spus de mai multe ori părerea despre campionatul echipelor de rezervetineret. Propunerile dv. privind întrecerea acestor echipe, ni se par irealizabile.

de tare, din anii dinaintea celui de al doilea război mondial. Fotbalul, care are în Neagu Rădulescu un prieten uneori ironic, neiertător în judecățile sale grafice, dar totdeauna sincer, îl regăsește — tot așa — în paginile romanului „Un balon ridea în poartă”, o carte care nu trebuie să lipsească din minile necununa dintre iubitorii celui mai popular sport de la noi. (Ef. L.).

- U.T.A. NU MAI POATE FI AJUNSĂ, CEL PUȚIN ÎN ACEST SEZON ● PROVINCIA CONTINUĂ SĂ DOMINE CAPITALA ● TOTUL PORNEȘTE DE LA CLUBURI...

În acel început de august, cînd „febra” pregătirilor pentru noul campionat atinsese multe grade, printre echipele socotite ca favorite, în urma unui sondaj printre antrenorii celor 16 divizionare A, nu figura U.T.A. Era și foarte greu, de altfel, să dai — atunci — credit unei formații care în campionatul precedent abia scăpase de retrogradare...

Acum însă, după 12 etape, este la fel de greu să presupui că U.T.A. mai poate pierde primul loc, cel puțin în campionatul de toamnă (să nu uităm, totuși, că pînă la capăt mai este o jumătate de ... maraton și capriciile fotbalului pot juca feste). Arădenii s-au instalat solid în fruntea plutonului, după o etapă în care s-au risipit — pentru moment — multe speranțe și în care liderul a fost singura echipă învingătoare în deplasare, e drept în fața unei parteneri, F.C. Argeș, care după ce pare o umbră a celei din sezonul trecut, a mai avut de suportat și handicapul unui efort depus cu trei zile înainte la Izmir. Poate că în alte condiții, piteștenii ar fi reușit o comportare mai bună, care săi scutească măcar de reproșurile propriilor suporteri. Dar, ne amintim că și după jocul de la Porto a jucat la Cluj, o zi mai târziu decît celelalte, și rezultatul a fost... 0-3...

Datorită acestei victorii, în primul rînd, dar și mulțumită ajutorului, indirect, al unor echipe ca Rapid, Vagonul și mai ales A.S.A. care au stopat pe principalii săi urmăritori (Steaua, Petrolul și Universitatea Craiova), U.T.A. s-a distanțat la 3 puncte de craioveni și la 5 puncte de a treia clasată, astfel că nu vedem cum ar mai fi ajunsă din urmă în acest sezon. Față de forma în care se afla și față de posibilitățile actuale ale celorlalte parteneri de întrecere, e greu de presupus că va pierde cele două meciuri de acasă (cu Dinamo Bacău și „U” Cluj). Cu aceste 4 puncte ar totaliza 22, față de maximum 21 cîte poate acumula „U” Craiova dacă ar învinge în toate cele trei partide (dintre care una la București, cu Dinamo), în timp ce Dinamo nu poate ajunge decît la 20 de puncte, cîștigînd și cele două jocuri din deplasare. Cum însă constanța nu face casă bună cu echipele noastre...

Așadar, surpriza campionatului o constituie o echipă care nu figura nici măcar printre outsideri și faptul

poate surprinde pe mulți. Dar prezența U.T.A.-ei (născută de opt etape) în fruntea primului eșalon al fotbalului nostru este consecința firească a unei munci competente și perseverente, modeste și realiste, care vrea să creeze o echipă și un joc demn de tradiția Aradului lui Petschovski, Marki, Mercea, Bonihadi, Stibinger, Pal, Băcuț și ... Dumitrescu III și Reinhardt, actualii antrenori. Tinerii lor urmași, marea majoritate cu rădăcini adînci în Arad și împrejurimile lui, au făcut primii pași spre fotbalul tehnic, spectaculos dar și eficient, sub amenințarea retrogradării, și și-au continuat drumul cu răbdare și măsură, fără surle și fanfare. Succesul lor, chiar dacă pînă la urmă n-ar avea parte și de satisfacția pe care ți-o dă clasamentul, va rămîne remarcabil pentru că reprezintă triumful unui colectiv pasionat și realist, al unei idei (pepinieră proprie) și al unei instruirii chibzuite care-i dă arme după posibilități, dar îl și pregătește pentru mai mult.

Apariția unei noi echipe bune în provincie reprezintă un moment important și îmbucurător. De altfel, e bine să consemnăm — ca un fapt semnificativ — că în primele opt locuri din clasament se află sase echipe provinciale, ceea ce pune fotbalul provincial într-o lumină nouă și deschide alte perspective fotbalului nostru. Este un adevăr pe care nu-l poate contesta nimeni: CU CÎT VOM AVEA MAI MULTE ECHIBE BUNE pe tot teritoriul țării și nu numai la București, CU ATÎT CAMPIONATUL VA FI MAI BUN și, deci, ACTIVITATEA ECHIBELOR NAȚIONALE SE VA DESFĂȘURA ÎN CONDIȚII MAI BUNE. De aceea, veștile bune de la Cluj (unde se infiripă un nou „U”), de la Craiova (consolidare), Tg. Mureș (maturizare), Bacău (revenire), ca și din celelalte orașe reprezentate în Divizia A ar putea grăbi împlinirea unei vechi dorințe.

Din păcate fenomenul revenirii provinciei pe primul plan nu coincide și cu menținerea la nivel ridicat a consacratelor și în primul rînd a bucureștenilor. Steaua nu mai este Steaua, Dinamo se menține la „una caldă — una rece”, Rapid se află în stadiul promisiunilor, Progresul în același căutător pentru recon-

BACĂU. Fază din care Ene Daniel va marca unicul gol al meciului Dinamo Bacău — Politehnica Iași (1-0). Acum mingea va lovi bara, apoi va fi reluată în plasa de atacantul băcăuan. Foto: V. BOGDANET

struire, Petrolul n-a reușit încă să depășească faza metamorfozei, Farul s'chiopăpă, iar F.C. Argeș a ajuns în... zona retrogradării. Rezultă că asistăm, de fapt, la un dublu fenomen: o serie de echipe urcă, iar alta coboară.

E drept că printre ultimele sînt cîteva care resimt, fără doar și poate, prea marea solicitare a unor jucători, convocați cu regularitate în loturile reprezentative. Dar nu-i mai puțin adevărat că resimt și necesitatea unei consolidări organizatorice și de instruire, ca și altele de altfel, care să asigure secțiilor de fotbal o activitate cu indici superiori, aptă să excludă măcar posibilitatea ca pe teren să se prezinte jucători care să se simtă stingheriți atunci cînd trebuie să lovească mingea cu stîngul sau cu capul, sau să nu se găsească unul măcar în club care să urmărească o cerere de aminare și să înștiințeze echipa că cererea a fost respinsă, deși federația — după cum ne-a informat — a comunicat telefonic decizia Biroului federal, așa cum s-a întîmplat cu F.C. Argeș, plecat la Izmir. Deci, totul pornește de la cluburi, numai de aici poate veni impulsul dorit în fotbalului nostru.

Duminica aceasta, provincia are o nouă oază să dea un asalt echipelor consacrate și în special celor din București. Farul și Crișul primesc vizita Stelei și a Rapidului, iar „U” Cluj și A.S.A., două din victorioasele etapei precedente, se deplasează pentru a înfrunta pe Dinamo (la București) și Progresul (pe teren neutru). Dueluri așteptate cu vie curiozitate, ca și cel de la Craiova („U” — F.C. Argeș) și de la Arad (U.T.A. — Dinamo Bacău). Acestea sînt partidele cele mai interesante dintr-o etapă, a XIII-a, care însă promite puține schimbări în clasament și în orice caz, mai mult privind mijlocul lui.

Petre GAȚU

Dinamo Bacău — Politehnica Iași

Zimbrul Moldav: Toate le învață flăcăii mei la perfecție, numai jocul cu drăcia asta, nu prea...

Oblemenco, după meci: „Am ratat într-adevăr două ocazii mari. Prima dată am înțirziat, nepermis, să salt mingea peste Bay. A doua oară, din degajarea acestuia, mingea a ajuns la Siko și acesta a trimis-o înapoi, dar direct în picioarele mele. Trecuseră doar cîteva secunde, eu eram copleșit de pierderea primei șanse, nu mai puteam s-o întrevăd pe a doua și pe urmă, vă rog să mă credeți, mi se părea că tot stadionul se învîrtea cu mine”.

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

N. Simanschivici, membru al biroului secției de fotbal Jiul, afirma după accidentarea lui Georgescu și Ionescu: — Ingrată sarcină pentru Ozon. Poate oare sancționa el pe cineva acum, din moment ce n-are 11 jucători cu care să alcătuiască formația?...

Cît de crudă e uneori soarta portarului! Ușu a fost cel mai bun om al Farului, dar numai cel ce a văzut meciul îi poate atesta nevinovăția la toate cele trei goluri primite.

Un debut promițător în prima echipă a băcăuanilor. Fundașul Mioc, anul trecut extrem de dreptă în Divizia B, la C.S.M. Reșița, a fost rodat cu grijă de antrenorul Rădulescu în echipa de tineret.

După meci, la clubul dinamoviștilor băcăuani, discuții despre faza din minutul 86, cînd arbitrul Zaharia Drăghici a anulat ieșenilor un 11 metri. Cîțiva din jucătorii echipei gazdă (Dem-brovski, D. Ene) neagă categoric. Antrenorul Constantin Rădulescu intervine hotărît: „A fost 11 metri clar, de ce nu recunoașteți?!” Cîste echității!

Arbitrul Vițor Pădureanu, care simbată a condus al 600-lea meci din cariera sa, și-a onorat acest jubileu printr-un arbitraj excelent. Îi dorim asemenea arbitraje nu numai la peilejuri festive!

Primul constănțean care a recunoscut valabilitatea penaltului a fost... autorul lui Pleșa. L-a susținut prompt Ușu, dubînd un gest sportiv care merită evidențiat cu atît mai mult cu cît, în ansamblu, comportarea oaspeților a fost cam săracă în asemenea atitudine.

Simbată dimineață la Bacău s-au întîlnit pe gazon antrenorii din Iași cu cei băcăuani. Scor 1-1 (0-0). Autorii golurilor Bîrsan (Iași) și Rădulescu (Bacău), adică tocmai antrenorii echipelor de tineret Politehnica și Dinamo. Fără comentarii.

Cu o oră înainte de începerea partidei de la Pitești, la casa de bilete de la sediul clubului F. C. Argeș, se vinduseră doar 400 de bilete.

De ce nu a jucat Constantinescu, portarul consacrat al ieșenilor? Din cîte ne spunea antrenorul Justin, el ar avea hernie de disc.

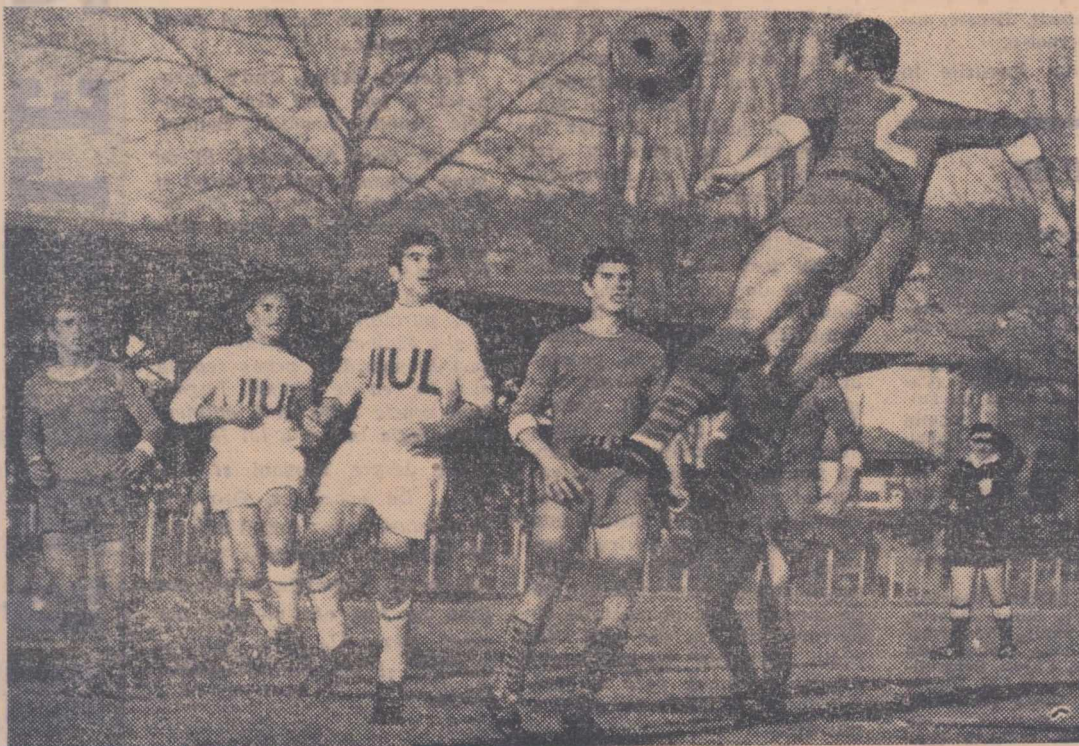
„Nu știm cum să-i mai potolim pe cei ce vor să vadă meciurile fără bilet”, ne spunea unul din conducătorii echipei din orașul automobilului românesc, și el continua: „Încercăm acum un mijloc nou: filmăm trecerile peste gardul stadionului, încercările de mituire a personalului de pază și ordine sau manifestările de huliganism, iar filmul îl vom proiecta la cinematografele din Pitești. Pelicula fiind un autentic document care va permite identificarea celor în culpă, vom invita organele în drept să procedeze conform legii”.

Aflînd de victoria U.T.A.-ei la Pitești, fundașul ieșean Ianul, ne mărturisea: „Cu un atac vîlc ca al lor, nu este de mirare. Cînd am jucat noi la Arad eu am sărit cu Domide de vreo 20 de ori la cap. De două ori cred că am lovit și eu balonul...” În-totdeauna valoarea adevărată a fost recunoscută și respectată.

A.S.A. Tg. Mureș — „U” Craiova

Final de rugby

PETROȘENI. Fundașul Balogh (Crișul) respinge balonul la care „rivnesc” O. Popescu și Liborci din echipa gazdă. Foto: AUREL DULA

Este limpede pentru oricine urmărește evoluția fotbalului pe plan internațional, că jucătorilor — indiferent de postul pe care-l ocupă în formație — li se cer multiple calități tehnice, fizice și tactice pentru a face față cerințelor, sporite, ale jocului modern. Ei nu se mai pot mulțumi să corespundă doar pe postul lor de origină, să îndeplinească integral sarcinile acestuia, ci trebuie să știe să facă față și cerințelor altor posturi. Un fundaș lateral, ați văzut (Facchetti), ajunge extremă, deci în rol de atacant, astfel că trebuie să știe să centreze sau să șuteze ca un veritabil înaintaș; mijlocașii au nevoie de un bagaj de cunoștințe mult amplificat, pentru ca să poată îndeplini și funcții de fundaș și de organizator sau coordonator de joc, dar și de atacant care ia parte la acțiuni ofensive ca „om în plus” (Beckenbauer), unui înaintaș îi revin deseori sarcini defensive, fiind primul care trebuie să atace

sau să jeneze un adversar în momentul când echipa sa a pierdut mingea (Eusebio).

În acest stadiu de evoluție a fotbalului, care pune tot mai mult în discuție problema „jucătorului universal”, desigur că extremele nu pot fi scutite de sarcini în plus, peste ceea ce le conferea până acum vechiul rol. Lor li se cere, dată fiind participarea mai intensă (față de atacanții centrali) în apărare, pe lângă prezența lor activă în ofensivă, o mare capacitate de efort fizic și tactic (Amancio, Ball). Cum corespund extremele noastre? Cum înțeleg antrenorii noștri să-i orienteze pe ocupanții acestui post? Răspunsul am încercat să-l obținem urmărind jocurile etapei trecute, tocmai din acest punct de vedere. Constatările noastre le găsiți în aceste două pagini, fără pretenția de a fi ajuns la o judecată definitivă, date fiind repetatele și structurale modificări intervenite în acești ani în sarcinile extremelor.

BUCUREȘTI. Deși singur în fața portarului advers, Neagu va rata în această situație (Rapid — Steaua 2-1)

Foto: C. PUCA

CINE JOACĂ PE ARIPI, ÎNTRE INTENȚII ȘI REALITĂȚI CÎȘTIGĂ ȘI ÎN DEPLASARE

La Pitești, echipa care a știut să folosească extremele a adus cele două puncte acasă. De altfel, acest meci F. C. Argeș — U.T.A., privit din punctul de vedere al jocului extremelor, a fost deosebit de interesant. Mai înlii, se părea că piteștenii l-au reconsiderat pe Nuțu (profilat în ultima vreme ca mijlocaș) și postul de extremă dreapta (inexistent în meciul de la Izmir), în timp ce purtătorul tricoului alb-violet cu nr. 11 era Turcan. Numai că iluzia a fost... pe sfert, în sensul că Nuțu a revenit pe postul său după numai 45 de minute, trecind apoi mijlocaș stînga, iar Turcan s-a comportat tot timpul ca atacant central, partea stîngă fiind rezervată, după min. 46, unor eventuale incursiuni (care nu s-au produs), ale lui Nuțu. Harababura din echipa piteșteană (prima jumătate a meciului Barbu a fost folosit ca mijlocaș dreapta!) s-a accentuat după pauză cînd (lăsînd la o parte faptul că Kraus a luat el în primire pro forma postul de „dreapta afară”, jucînd de fapt tot atacant central), la un moment dat activau șase atacanți și doar patru apărători de me-serie...

În acest sens, credem că la F. C. Argeș se impun — și după meciul de la Izmir și după cel de la Pitești — anumite măsuri care țin de restructurarea formației, de revenirea la niște idei care nu de mult dădeau roade. În primul rînd, atacul nu trebuie văduvit de acei fotbaliști care și-au dovedit predilecție pentru anumite posturi. Ne gîndim mai ales la revalorificarea extremelor, care în ultimele două meciuri aproape că nu s-au făcut simțiți.

Toate astea în timp ce U.T.A. a demonstrat simbătă nu numai utilitatea ci și avantajul jocului pe extreme. Cu toate că Șchiopu și Fl. Dumitrescu nu s-au ridicat în acest meci la valoarea lui Arente și Domide, nu o dată ei au creat panică în apărarea argeșeană. De altfel, primul gol a avut la origină o acțiune a lui Șchiopu. Împreună cu Fl. Dumitrescu, el a acoperit o mare suprafață de teren, amîndoi fiind prezenți, cel puțin pe aceeași linie cu Petescu și Lereter, cînd situația jocului o cerea, fie adevărate săgeți... otrăvitoare în coasta apărării argeșene.

M. TUDORAN

După terminarea partidei de la Cluj, Robert Cosmoc ne mărturisea cu amărăciune: „Una le-am spus, și alta au făcut jucătorii”. Avea dreptate! Ideea sa de bază, constînd în apărarea întărită, cu Sasu extremă falsă, plus grupaj Iancu — Tufan în dreapta și pătrunderea dinapoi prin zona centrală presupusă a fi găsită descoperită, a fost dată peste cap de însăși evoluția jucătorilor, care au uitat repede telurile inițiale. În evoluția extremelor, intenția de a porni lansat s-a limitat doar la un om. Sasu nici nu s-a gîndit la așa ceva, Ologu a încercat dar a fost lipsit de forță și de ajutorul unui coechipier. Concluzia: dintr-o idee de joc, poate utilă scopului urmărit, s-a născut în teren o adevărată înecădușă de pe urma căreia au avut de suferit, firește, înșiși cei ce au creat-o.

Altfel au stat lucrurile în

partea opusă. Formația clujeană a jucat pe cunoscutul său 4-2-4, cu Uifăleanu și Bungău extreme în înțelesul obișnuit al rolului pe care-l presupune acest post: pătrunderi pe margine cu sau spre minge, urmate de centrări în careu. În joc, cele două aripi clujene au mai apărut și în alte ipostaze, impuse de diverse situații, ceea ce presupune înțelegerea tactică exactă a atribuțiilor largi ale rolului. Așa, de pildă, ei au participat de multe ori la construcția jocului, venind din urmă ca om de susținere, ori au încercat să-și îndeplinească a doua mare cerință a postului — aceea de om de deviație a acțiunii de atac, prin care să se dezorganizeze apărarea adversă. În ambele cazuri, extremele clujene au realizat totuși prea puțin, aceasta datorîndu-se în special excesului în păstrarea balonului la picior. De-abia în repriza a doua Uifăleanu a intrat bine în rol, transformîndu-se succesiv din susținător al atacului, în jucător angajat în profunzime, acționînd ca virf sau prin învăluirea sistemului defensiv constantean. Și la el, dar mai ales la Bungău, cele mai multe din intențiile pozitive au fost înăbușite de deficiențele de ordin tehnic. Uifăleanu nu are siguranța în controlul balonului la faza ultimă a atacului, iar Bungău, posesor al unui șut foarte puternic, trage întotdeauna avînd centrul de greutate plasat în spate, mingea urcînd mult peste poartă. Tot la acest jucător am remarcat execuția slabă a cornelelor, provenită din insuficienta dczare a forței de lovire. Concluzia: ambele extreme clujene au dovedit respect mult față de ideea de joc și sarcinile ce le revin din ea, dar sînt mai puțin „înarmate” cu mijloacele tehnice de bază care asigură îndeobște realizarea integrală a intenției.

N. SOARE

DIVIZIA NAȚIONALĂ „A” ETAPA A 12-A

ROLURI DISTRIBUITE ȘI INTERPRETATE FALS

Peronescu, Naidin, Tomeș și Harșani. Ei au purtat pe tricouri numerele extremelor: 7 și 11. Și, totuși, la Petroșeni, în partida Jiul — Crișul, n-au existat patru extreme. Adevărul despre jocul celor patru s-a conturat distinct și în replicile fundasiilor de margine — adversarii direcți — cărora le-am cerut părerea după meci, dar mai ales, în obiectivitatea cu care au analizat comportarea elevilor lor, antrenorii Ozon și Ferenczi.

— Așadar, cum au jucat Naidin, Tomeș, Peronescu, Harșani?

Balog despre Naidin: A jucat mediocru. Sare bine la cap, are detentă. Ratează însă foarte mult...

Popovici despre Peronescu: Bun în repriza a doua cînd a acoperit un spațiu mare de teren. După ce m-am accidentat nu l-am mai putut marca strict...

Ozon despre amîndoi: Naidin a jucat static, dezorientat, fără să se demarce. Într-un cuvînt slab. Peronescu, însă, mai ales în repriza a doua a fost o veritabilă extremă. S-a demarcat oportun, a driblat în viteză, a centrat precis...

Talpai despre Harșani: A jucat prea retras și mult sub valoarea pe care i-o cunosc de cînd eram colegi de echipă...

Mihai despre Tomeș: Cred că în partida de azi n-a fost în formă. Cu baloancle pe care le-a primit s-a deplasat spre interiorul terenului, pe unde, prin dribling, nu putea trece de Stoker și Georgevici...

Ferenczi despre amîndoi: Lui Tomeș i-am oferit în această partidă rolul de extremă falsă. Rol pe care l-a jucat... fals Harșani a muncit mult, dar fără folos...

Ozon despre Crișul: A jucat fără extreme...

Ferenczi despre Jiul: Peronescu a fost unul din motoarele „Jiului”... (celălalt: Sandu).

Deci, doar Peronescu. Și pe bună dreptate, lată de altfel și un argument... concret: din totalul centrărilor la poarta Crișului, 16 au purtat semnătura lui Peronescu (inclusiv cea din care s-a marcat). Același jucător, purtătorul tricoului cu nr. 7, și-a asumat și... riscul a 3 șuturi la poartă în prima repriză și 6 în cea de a doua. Împărțind aceste cifre la 2 obținem contribuția în joc a lui Naidin.

Cît despre Harșani și Tomeș... De acord cu Ozon. O completare doar: Crișul a jucat de fapt fără înaintare. Singurele ocazii (două) la poarta lui Stan au fost efectul unor acțiuni personale ale halfului Serfőzó și atacantului central Suciu.

L. DUMITRESCU

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

- 8 GOLURI: Oprea („U” Cluj) — 2 din 11 m, Voinea (Steaua), Oblesenco („U” Craiova) — 1 din 11 m, Tufan (Farul).
- 7 GOLURI: Ozidă (Progresul) — 2 din 11 m, Grozea (Petrolul).
- 6 GOLURI: Petescu (U.T.A.), D. Ene (Dinamo Bacău).
- 5 GOLURI: Cuperman (Politehnica), Radu (F.C. Argeș), Neagu (Rapid), Crencianu (Steaua), Moș (U.T.A.), Mureșan (A.S.A.), Dumitrache (Dinamo București) — 1 din 11 m, Iancu (Farul).
- 4 GOLURI: Tătaru (Steaua), Circumărescu — 1 din 11 m, Neagu („U” Craiova), Axente (U.T.A.), V. Ionescu (Jiul), Dembrowschi (Vagonul), Codreanu (Rapid), — 1 din 11 m, Dembrowschi (Dinamo Bacău).
- 3 GOLURI: Martinovici („U” Craiova), Domide (U.T.A.), Naidin (Jiul), Boros, Adam — 1 din 11 m, Macavei (Vagonul), Ciutac, Raksi, Szilaghi, Lucai (A.S.A.), Pircălab, Lucescu (Dinamo București), Suciu (Crișul), Mustățea, Uifăleanu („U” Cluj).
- 2 GOLURI: Dumitriu III, Pantea, Constantin (Steaua), Niță, Ivan („U” Craiova), Șchiopu, Lereter (U.T.A.), Peronescu, Achim (Jiul), Sîrlagea (Vagonul), Pirvu, Naghi (Dinamo București), Kun I, Harșani (Crișul), Sasu, Ologu (Farul), Lupulescu, Deleanu — 2 din 11 m, Goileac (Politehnica), Nedelcu (Dinamo Bacău), Anca („U” Cluj), Kraus (F.C. Argeș), Matei (Progresul), Dineuță (Petrolul).
- 1 GOL: Contardo (Politehnica), Rugubei, Volmer (Dinamo Bacău), Coman, Bungău, Crețu, Pexa, O. Ionescu („U” Cluj), Nuțu, Dobrin, Turcan, Ciolan (F.C. Argeș), Tarălungă, Gola (Progresul), Dan, Năsturescu, Dinu (Rapid), N. Ionescu, Dridea I, Păis, Juhasz, Moldoveanu (Petrolul), Pojoni (U.T.A.), O. Popescu (Jiul), Stănoale, Chivu, Schweilinger, Arnotchi (Vagonul), Lungu, Siko — din 11 m (A.S.A.), Haidu, Nussweiler VI, Dinu, Ghergheli (Dinamo București), Cocis (Crișul).
- AUTOGOLURI: Georgevici (Jiul) pt. „U” Craiova, Boc (Dinamo București) pt. A.S.A., Neacșu (Progresul) pt. Vagonul, Mûroth (Vagonul) pt. Rapid, Ghergheli (Dinamo București) pt. Progresul.

DIVIZIA NAȚIONALĂ „A” ETAPA A 12-A

CUM S-AU COMPORTAT EXTREMELE ÎN CELE 8 PARTIDE

UN RAPORT VALORIC INVERSAT

Ne întrebam la sfîrșitul partidei Vagonul — Petrolul, care a fost factorul determinant în raportul extreme-echipă, avînd în vedere că perechea Stănoaic — Macavei înscrisesse două din cele trei goluri ale victoriei arădene, în timp ce omonima ei din echipa adversă, Moldoveanu — Grozea, contribuise din plin la culoarea cenușie a jocului petrolistilor. Un răspuns parțial aveam să găsim în replica lui Grozea: „Au jucat, oare, ceilalți coechipieri mai bine?” Nu l-am mai întrebat pe internaționalul ploieștean de ce s-a complăcut într-un asemenea raport de egalitate, cînd pretențiile față de el erau mult mai mari, cînd, ipotetic, randamentul celor două experimentate extreme petroliste trebuia să fie superior arripilor de la Vagonul. Grozea acuza oboseala unor deplasări repetate. Dar ceilalți jucători ai Petrolului care simbată au jucat foarte slab nu aveau nici măcar o asemenea scuză! „Nu l-am mai văzut jucînd așa slab — ne spunea după meci Ilie Oană — decît în... săptămîna premergătoare acestui meci!” Remarcabilă, luciditatea antrenorului ploieștean, care-și refuză motivări șubrede.

De partea cealaltă a terenului, aripile Vagonului, larg desfășurate în joc, trăgeau după ele întreaga garnitură, mai puțin greoaie ca de obicei. Macavei, suplinind printr-o laborioasă activitate de-a latul terenului și dese replieri tactice, lipsa de decizie în șuturile din acțiuni (golul l-a înscris din lovitură liberă de la peste 20 m — specialitatea sa), iar Stănoaic, decis în cursele pe linia clasică a tușei (așa a și înscris golul ce a pecetluit victoria echipei sale, creîndu-și un culoar pe care a sprintat și a șutat sec de la 16 m) au hărțuit continuu apărarea Petrolului, obligîndu-l pe Mihai Ionescu, neinspirat și indecis, pe Pal și Bădin ce acționau asincron, să comită greșeli. Dar numai jocul bun al celor două aripi a constituit cheia victoriei Vagonului? Nu, pentru că suportul permanent al acestora l-au constituit deschiderile inspirate ale lui Chivu (în revenire de formă), colaborarea cu Adam, doritor, pare-se, să se reintilnească cu fostul golgeter... Adam. Jocul decis, avîntat, al celor două extreme, era în permanență alimentat de liniile din spate și susținut de coechipieri din propriul compartiment. Acest fapt a dat un aer superiorității ipotetice a echipei ploieștene, determinînd chiar, în cele din urmă, rezultatul.

Paul SLAVESCU

CEI OPT ARBITRI DIN ETAPA A XIII-A

A. POP (Oradea) : Politehnica Iași — Vagonul Arad;
M. ROTARU (Iași) : Progresul București — A.S.A. Tg. Mureș;
V. PADUREANU (București) : U.T. Arad — Dinamo Bacău;
N. RAINEA (Birlad) : Crișul Oradea — Rapid București;
I. DRAGHICI (București) : Petrolul Ploiești — Jiul Petroșeni;
I. RITTER (Timișoara) : Farul Constanța — Steaua București;
V. DUMITRESCU (București) : „U” Craiova — F. C. Argeș Pitești;
Z. DRAGHICI (Constanța) : Dinamo București — „U” Cluj.

BUCUREȘTI. Datcu se întinde zadarnic spre balonul trimis în poartă de... Ghergheli (Dinamo — Progresul 1-1)

Foto : C. PUCA

6 EXTREME, DAR NICI UNA ADEVĂRATĂ!

„Nu am extreme!” — mărturisea profund afectat la sfîrșitul partidei, antrenorul ieșean Justin. Și aceste cuvinte ar putea caracteriza în fond toți atacanții de margine care au evoluat simbată la Bacău. Aparent aprecierea pare exagerată, căci pe posturile de extremă au evoluat David, Inceze, Rugiubei, Goleac, Volmer și C. Popescu, primii doi fiind „meseriași” consacrați. Dar practic n-a existat măcar o singură extremă adevărată, cu calitățile complexe și complete necesare postului.

Datorită jocului în deplasare, Inceze a devenit logic „aripă retrasă” și în această postură ieșeanul s-a descurcat onorabil, întărînd de cîteva ori (și nu fără succes) defensivă. Dar spiridusul acesta iute și cu dribling elegant, și-a pierdut rațiunea declarată, și valoarea sa de extremă, ori de cîte ori a trecut linia de centru, căci o neferescă teamă de adversar l-a imobilizat sau l-a răpit din elan. Deși avea condiții favorabile să pătrundă oblic, cu șanse de gol, spre careul advers, Inceze, a glorificat stereotip, fuga paralelă cu tușa. „Cîte nu am încercat cu acest băiat, își spunea necazul, antrenorul Justin. Nu știe să finalizeze. Fuge de adversar!”. Iar Goleac a fost... figurant...

Dintr-un punct de vedere (dar numai dintr-un punct și acesta evident incomplet!) săgețile băcăuanilor s-au situat pe un plan pozitiv, căci David și Rugiubei au țîșnit cu mai multă vigoare spre careul advers. Un vechi păcat însă i-a dominat și pe ei. Dinamoviștii n-au știut (sau poate n-au vrut!) să-și asume răspunderea majoră a finalizării și s-au rezumat la centrări stereotipe, rezolvate de adversari. Majoritatea acțiunilor lor s-au destrămat tocmai în pragul împlinirii, deoarece pasa decisivă, dacă a existat ca intenție, a lipsit calitativ. Este vorba poate și de o stingăcie tehnică, vizibilă simbată, corelată cu debilitatea tactică, ceea ce explică credem aproape totul. Chiar și incapacitatea tuturor celor șase „subiecți” de a juca fără minge. Iar dacă partida în ansamblul său a fost lipsită de culoare, o parte din vină o poartă fără îndoială și extremele.

Mircea IONESCU

CIRCIUMĂRESCU, UN EXEMPLU

La Tg. Mureș într-o oră și jumătate, au evoluat șase extreme „de profesie”. Două (Lucaci și Szilaghi) s-au schimbat între ele, iar una (Nită) a jucat atît cît a fost ținut în teren (o singură repriză) pe postul de atacant central, adică acolo unde ar fi trebuit să se afle Decebal Neagu, dacă o întîndere muschiluară nu l-ar fi obligat să rămînă în Craiova. Desigur că „imaginea stas” a extremei (preluare sau interceptie, cursă în linie dreaptă, centrare sau un eventual șut la poartă) a început de mult să pălească, cam din momentul cînd restructurări de concepție au plasat fotbalul modern sub zodia succesului condiționat de știința defensivei. La Tg. Mureș, jocul extremelor fără să prezinte vreo evoluție de mare reușită, a zădărnicit intructivă „schema”, prin demonstrația inedită a lui Circiumărescu. Acest „11” craiovean, cu inimă de leu și spirit elevat, a alergat într-adevăr ca o extremă, a combinat ca un mijloc, a barat șarjele conduse de Rakși, întocmai ca un fundaș și a șutat de cîteva ori la poartă ca un atacant central. Brăzdînd terenul în toate direcțiile, el căuta mingea și afirmarea și ea ar fi fost poate deplină dacă coechipierii i-ar fi înțeles sentimentele și intențiile. Perechea sa, Martinovici, a fost mai rigidă și constrîns de jocul bun al lui Chiru, a așteptat (cu folos) ca acesta să greșească măcar o dată. Atunci, din ciocnirea între maturitate, rutină și talent, a scăpărat scînteia fotbalului și Bay a trebuit să arunce mingea la centru. De la mureșeni, Lungu, din dorința de titularizare, a depus suficient zel și conștiințiozitate ca să-l pună pe Bone pe gînduri. În schimb Lucaci, revelația sezonului, prea firav ca să-l învingă pe Niculescu, nedorîndu-și-l în cale, a fugit de multe ori tocmai pe partea dreaptă. Despre Lucaci nu știm decît că este un copilandru talentat. Cu Lucaci trebuie să avem răbdare.

Ion CUPEN

CLASAMENTUL

1. Rapid	3 2 0 1 5—4 4
2. Dinamo	3 1 1 1 4—4 3
3. Progresul	3 1 1 1 3—4 3
4. Steaua	3 1 0 2 4—4 2

CUPLAJUL

INTER-

BUCUREȘTEAN

PREFERINȚA LUI ANGELESCU: ARIPA STINGĂ!

Dacă Rapid a reușit să-și depășească adversarul în joc de simbată (și ne referim în primul rînd la primele 30 de minute, cînd cele două echipe au avut efective egale) aceasta se explică — în primul rînd — prin superioritatea liniei de mijloc feroviare (Dinu — Dumitru) asupra celei militare (D. Popescu — Negrea), și — în al doilea rînd — prin plusul de vioiciune și de combativitate al extremelor.

Și nu e vorba atît de randament superior dat de aripile rapidiste, în comparație directă cu al celor prezentate de Steaua, cit de JOCUL PE ARIPI ca noțiune independentă. Trăsătura caracteristică la Rapid a fost deplasarea permanentă a unuia din atacanții centrali (Angelescu) pe aripa stîngă, concomitent cu o pătrundere a extremului stînga „en titre”, Codreanu, pe mijlocul terenului. Statistica primei reprize ne-a arătat că din 8 acțiuni individuale ale lui Angelescu, 6 s-au purtat pe aripa stîngă, partea pe care a acționat de

predilecție atacantul central rapidist. Manevra a dat rezultat, mai ales că Sătmăreanu s-a dus după el, ceea ce crea posibilități de pătrundere pe mijloc, lui Codreanu.

Minusculul extrem din Giulești a jucat astfel pe o zonă mai centrală a terenului, mai ales că în acest meci el n-a ezitat să participe și la apărare, prin încercări de deposedere a adversarului, prin jenarea acestuia în intențiile de declanșare acțiuni ofensive. Năsturescu a jucat mai clasic, acționînd de data aceasta mai mult pe marginea terenului, de unde a centrat bine sau pe undă a încercat acțiuni „de învăluire” a apărării.

Despre extremele Stelei, mai puțin lucruri de spus, dată fiind eliminarea lui Sorin Avram.

Pe cealaltă parte, Creiniceanu a dat un randament bun (mai puțin șutul la poartă), remarcîndu-se în special după pauză, cînd a trecut pe partea dreaptă.

R. U.

TOATE IPOSTAZELE

Subiectul „extreme” ne-a fost prezentat de meciul Progresul — Dinamo, sub toate aspectele lui; mai întîi, ca grad de experiență, am văzut în teren și reprezentanți ai grupului consacraților — prin Pircălab și Haidu, pe unul al grupului confirmărilor — l-am numit pe Tarălungă — și, în sfîrșit, n-au lipsit nici „ambasadorii” tineretului, adică Radu Ionescu și, mai ales, debutantul, Decu.

Extreme cu ani și ani, cu sute de meciuri la activ... Extreme cu tracul debutului în sufler și în mușchi...

Complexitatea aspectelor și constatarile oferite de deschiderea cuplajului interbucureștean nu s-a oprit la atît. Tipurile, ca mod de a acționa, al arripilor apărute în acest joc, au fost și ele foarte diverse. Iată-l, pentru început, pe extremul foarte aproape de prescripțiile moderne ale jocului, îndeplinind permanent misiunea de a acționa pe o zonă foarte largă, înainte-înapoi, fără să fie legat de partea pe care se așează, la început de reprize, l-a intruchipat destul de bine Haidu. Iată-i și pe cei care preferă pătrunderile pe centru, așa cum face adeseori Pircălab, simbată trecută însă încă sub nivelul obișnuit al forme, al vivacității, dar cu cîteva apariții surprinzătoare pe mijlocul terenului de 16 metri advers. Iată-l pe Tarălungă, întrebuintat o jumătate de meci extrem dreapta și alta pe postul său de preferință, pe partea stîngă a terenului. Și iată-i, în sfîrșit, pe cei care au încercat, spre a reuși cît mai bine în tinerele

lor roluri, doar replicile clasice — curse pe porțiunea rezervată de numărul de pe tricou, urmate de clasicele centrări. Aceștia au fost Radu Ionescu sau Decu.

Observațiile de mai sus, urmărind cît de cît o sinteză a evoluției arripilor, nu se pot opri doar la a aminti elementele pozitive ale acestor prezențe. Iată, deci, și carențele ale comportării „săgeților” ce trebuie să semene panică la poarta adversă:

— o carență generală: extremele noastre, scăpate de sub supravegherea fundășului (adversar direct) și cu porțiune de teren liberă în față, în loc să pătrundă curajos în careu și să forțeze marcarea golului sau, adeseori, efectuarea unui fault egal cu obținerea unui penalti, se mărginesc să continue cursa spre colțul de corner de unde centrează — de cele mai multe ori inofensiv — în careul mic sau mare.

— tot în legătură cu terminarea acestor curse reușite, presupunînd eliminarea prin dribling sau fentă a adversarului direct, dar ajunse, prin închiderea unghiului de către un alt apărător advers, în situația de a fi obligate să centreze, cele mai multe dintre extreme preferă tot centrarea înaltă, a cele „mingi ploaie”, în locul celor mai eficace centrări, care pun pe picior greșit apărarea adversă: centrările înăpoi, pe jos, sau cele puternice, la semî-nălțime, ducînd la marcarea de goluri din ricoșeu.

Eftimie IONESCU

ÎN CAMPIONATUL DE TINERET — REZERVE

1. „U” Craiova	12 8 2 2 22—9 18
2. Crișul	12 7 2 3 18-12 16
3. A.S.A. Tg. Mureș	12 7 2 3 19-14 16
4. Steaua	12 7 1 4 42-17 15
5. Dinamo București	11 7 1 3 21-10 15
6. F. C. Argeș	11 6 3 2 11-8 15
7. Dinamo Bacău	12 5 3 4 24-14 13
8. Farul	12 6 1 5 18-10 13
9. Petrolul	12 5 3 4 16-14 13
10. Rapid	12 5 2 5 15-17 12
11. U.T.A.	12 4 2 6 15-16 10
12. „U” Cluj	12 3 3 6 14-23 9
13. Politehnica Iași	12 4 1 7 11-24 9
14. Vagonul	12 2 3 7 13-26 7
15. Progresul	12 2 2 8 9-23 6
16. Jiul	12 1 1 10 6-37 3

FOTBALUL NOSTRU ȘI PARADOXURILE LUI

IERI, ÎI PUTEAM ÎNVINDE PE CAMPIONII MONDIALI

Meci egal cu echipa deținătoare a titlului de campioană a lumii, prezentă la București cu cea mai bună garnitură de care dispune la această oră Sir, Alf Ramsey, și-n care au jucat 7 din laureații serii de neuitat de acum doi ani de pe Wembley, iată — în fine — un rezultat al fotbalistilor noștri, pe care-l apreciem ca mai mult decât onorabil. Și dacă ne oprim doar la acest cali-

ficativ, cei 12 „tricolori” de ieri să ne ierte! O facem numai pentru că inconstanța lor ne-a jucat de prea multe ori feste... Și, pe lângă asta, mai e și altceva: acest frumos rezultat a fost obținut la București (și în meci amical) adică în afara... domeniului de unde ne-au venit în ultimii ani decepțiile: competițiile oficiale și în special deplasările.

Oricum însă, faptul e fapt. Ne-am

inșis în palmares un rezultat de egalitate cu echipa ACTUALMENTE CAMPIONA MONDIALĂ și — mai ales — după un meci în care reprezentanții culorilor noastre au jucat bine. Nu ne e rușine de cum s-au prezentat fotbalistii români ieri, chiar în fața ochiului obiectiv, critic, a zeci de milioane de telespectatori din țările europene care au preluat partida. Cu atât mai mult, cu cât spre deosebire de alte jocuri acasă, cu adversari prestigioși (R.F.G., Uruguay, Portugalia, Spania, Cehoslovacia), ieri n-am obținut un rezultat bun doar cu arma devenită tradițională, cea dezlănțuită numită de regulă „furia latină”, ci și cu arme fotbalistice mai pure. Echipa României a pasat mult, a căutat să dea jocului său tenta calmului și a organizării, a încercat nu SĂ OBTINĂ CI SĂ CREEZE GOLURI. N-a reușit să marcheze... Dar, ar fi fost oare mai mare satisfacția fotbalistică intrinsecă dacă am fi cistigat pe tabela de marcaj, fără a cistiga și aprecieri? Sau fără acel cistig, atât de însemnat într-un moment de timp (nu, nu uităm, mai ales azi, acest cuvânt!) care se cheamă încrederea în forțele noastre? Or, după noi, dincolo de orice altă semnificație a egalului cu campionii lumii, aceasta e de reținut: că putem juca și noi fotbal în mod onorabil, că putem pleca și satisfăcuți (nu ca adesea, în ultima vreme) de la jocurile echipei naționale.

Repetăm, nu ne lăsăm nici amăgiți, nici entuziasmați de egalul cu Anglia. Dar, oricât ar fi fost de amical meciul, nu putem nici ignora prezența în „unsprezecele” advers a unor vedete mondiale ca Bobby Charlton, Bobby Moore, Banks, Peters, Ball, Hunt, Hurst etc. Nimoni nu poate convinge că acestor super-vedete (și conștiințiozitatea profesioniștilor en-

glezi o cunoaște o lume întreagă) le-ar fi fost chiar așa de indiferent un meci interțări, televizat în Anglia și-n alte țări europene. N-a fost ieri în joc o miză în puncte sau calificări. Dar a fost o miză la care englezii țin poate mai mult ca la orice: prestigiul.

De aceea noi considerăm că egalitatea de ieri a fost obținută într-o confruntare al cărei obiectiv, pentru ambele tabere, era victoria.

Si acum, să spunem și un gând intim, de care nu ne speriem: ieri, îi puteam învinde pe campioni lumii. Echipa noastră (într-o alcătuire bună, în ciuda dificultăților prin care au trecut selecționerii) a dominat, a avut — oricum — mai mult timp inițiativa în joc, a avut ocazii de gol mai numeroase decât cea engleză, a suferit la poarta lui Banks de 20 de ori (față de 16 ale oaspeților), a obținut un raport de 10—1 la loviturile de colț. Dar parcă i-a lipsit ieri tot mai curajul, care altă dată îi ședea atât de bine, parcă s-a lăsat — din cale afară — impresionată de zornăitul medaliei de aur ale oaspeților. Cu mai multă vigoare, dacă juca mai „înfipt”, România putea cistiga ieri și meciul, nu numai o atmosferă mai bună în vederea viitoarelor partide din C. M.

Echipa noastră a jucat ieri omogen, constant. Foarte bun a fost compartimentul apărării, care a jucat grupat, exact, nelăsându-i pe englezi să intre în situație de gol. Ne-au plăcut calmul și precizia lui Barbu (cu exact plasament de „libero”), aportul lui Dinu care a avut deosebită spectaculoasă și utile dar care a urcat deseori și-n atac, după cum subliniem jocul bun făcut ieri de fundații de

marginie (Mocanu și Sătmăreanu ales primul), contribuția lor eficientă la atac. Toți patru au fost net nivelul din campionat. Lucru valabil de altfel nu numai pentru ei, aproape toți componenții nației au jucat mai bine decât în ultimul evoluții la club. În primul Ghergheli, care a avut o contribuție totuși deosebită la buna compoziție a echipei. Petescu a jucat puțin greu să-l apreciem; în schimb l. Nunweiller a avut ocazia să-și lăze calitățile, făcându-ne să uimim pur și simplu, că se accidentase titular.

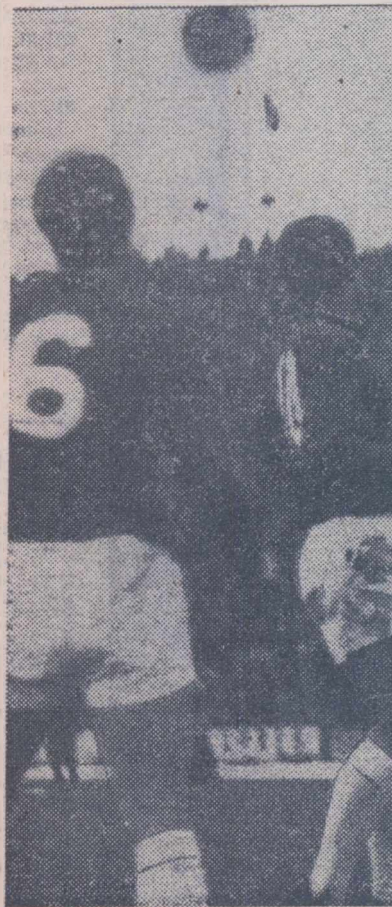
Atacul nostru a reușit ieri să creeze destule probleme apărării adverse dacă nu direct lui Banks (care a, cut, și el, în a doua repriză prin pe grele) cel puțin liniei de fund. Cel mai bun a fost Pircălab, mai după pauză, pentru că... „și-a dat c mul la joc”, cu mai mult curaj d în debutul partidei când a evitat cul acțiunilor pe cont propriu. brin, sub așteptări, din cauza jocului său subordonat „efectelor”, a tri cu ușurință unele momente de ceca ce i-a atras înlocuirea cu l. mide (debut în A), care însă în c câteva minute nu prea și-a găsit în echipă. Dumitrache a deținut că e un jucător cu largă t. t. nice, activ, un vîrf de atac, mode mobil, căruia trebuie să i se acorde credit în continuare. În fine, Lucescu a alergat mult, a încercat pătrund rapide, variate, dar a fost mai puțin jucat.

Aspune despre Anglia că are echipă matură, solidă, echilibrată; că Bobby Charlton și săi știu să joace balonul precis, d vitezi; că știu să se plaseze, să i tercepteze, să deposedeze; că echipa trece pe nesimțite de la apărarea 7 la atacul în 7 oameni; că în această formație numele posturilor și înlocuite în practică de denumirea c prințutoare de „fotbalist” (vezi B. Bobby Moore, Peters, Bobby Charlton despre care te poți întreba „au jucat ieri?”), înseamnă a ne re-peta noi și a-i repeta și pe alții. Englezii ne-au arătat toate aceste lucruri. Dacă ceva ni s-a părut nou că le-a lipsit ieri, a fost coeziunea i atac, unde — mai ales Hunt și Hurst — au jucat izolat, n-au putut într-dispoziție deosebită. Mult mai periculos a fost Peters.

Si acum, să ne gândim și la rezultatul acestui amical, din ianuarie.

Pentru care am făcut, de fapt, ieri primul pas al pregătirilor. Psihologic N-avem de ce să pășim cu capul jos și tremurînd pe Wembley. Se va juca tot 11 la 11. Și... cel mai bun va învinge.

Radu URZICEANU

Banks, care-l acoperă pe Lucescu și i che și Labone.

Deși dezavantajat fizic, Dumitrache a cistigat ieri multe dueluri la cap cu jucători englezi. Așa cum se vede și din clișeul nostru, atacantul român, deși jenat, reușește să lovească balonul cu capul.

Foto: Petre COZIA

Meciul în cifre

ROMANIA

I	II	T
5	5	10
3	4	7
8	5	13
2	1	3
0	0	0
8	12	20
2	4	6

Prima coloană: repriza I; a doua: repriza a II-a; T = total.

ANGLIA

I	II	T
1	0	1
3	1	4
9	3	12
0	5	5
1	0	1
3	6	9
5	5	10

90 DE MINUTE ÎN DUEL CU DEȚINĂTOAREA CUPEI „JULES RIMET”

Tribunele încep să freacă din gura tunelului își fac apariția echipele, care pătrund pe teren în acordurile unui marș, flancate de fanfara militară. Uralele celor aproape 60.000 de spectatori acoperă imensul oval din beton de la „23 August”. Se întonează imnurile de stat englez și român, căpitanii echipelor, Bobby Moore și Ion Barbu, schimbă tradiționalele buchete de flori și fanioane, jucătorii fac câteva mișcări de încălzire și apoi la fluierul arbitrilor cehoslovaci R. Fala (secondat de conașionali J. Kallas și J. Rehack), își ocupă locurile pe teren:

ROMANIA (tricouri galbene, chiote albastre): Gornea—Sătmăreanu, Barbu, Dinu, Mocanu—Ghergheli, Petescu—Pircălab, Dobrin, Dumitrache, Lucescu.

ANGLIA (tricouri roșii, chiote albe): Banks—Wright, Labone, Moore, Newton—Mulder, B. Charlton, Peters—Ball, Hurst, Hunt.

Echipa noastră începe jocul, dar prima acțiune de poartă aparține oaspeților. O lovitură liberă de la distanță, un „cap” al lui Hunt și mingea iese de pufin pe lângă poartă. O.K. Hunt! Tribunele se încălzesc repede, mai ales că echipa noastră, după un început timid, își iese din chiagile emoției și trece la un joc mai ordonat, căutînd să păstreze cît mai mult mingea. Și va reuși. Timp de 10 minute atacul englez nu se apropie de poarta noastră! Dumitrache (min. 2) „întoarce” — fără să

nimerească ținta — o minge la o lovitură liberă executată de Lucescu, iar un minut mai târziu obținem un corner, rămas fără rezultat. Era și greu, de altfel, față de statura imponentă și detenta excelentă a apărătorilor englezi. Încercăm să străpungem „zidul” din fața porții lui Banks fie atacînd pe stînga, fie prin infilatrile lui Dumitrache și Petescu, fie prin Pircălab, dar în zadar.

În min. 10 fundasul Wright iese lovit dintr-o ciocnire cu Lucescu și părăsește terenul. Întră McNabb, pe stînga, iar Newton trece fundas dreapta. Stăm mai mult în terenul oaspeților, mingea circulă neîncetat, e drept prin pase scurte, dar solicită des apărarea engleză, excelent acoperită pe centru de o centură de halfi și atacanți, ridicînd o adevărată pădură în calea atacurilor noastre. Forța fizică des folosită, ca și presingul exercitat de campionii mondiali cu mult înainte de poartă, îngreunează mult sarcina atacanților noștri. Totuși, în min. 19 Dobrin reușește să șuteze de la distanță, dar peste bară.

Riposta oaspeților se exprimă fie în contraatacuri, cînd mingea caută cele două „tancuri”, Hurst și Hunt, fie în inițierea acțiunilor de atac. Un șut al lui Ball însă, nu nimereste poarta (min. 20), ca și un excelent „cap” al lui Dumitrache (min. 22). Inițiativa continuă să fie de partea noastră, acționăm des și prin fundații laterali și în min. 23 se produce o mare învîlmășeală în care-l lui Banks (care, ca și Gornea, a fost foarte puțin solicitat în prima repriză). Petescu sare la minge, apoi Dumitrache, fără succes, Gher-

gheli reușește să șuteze, dar obține doar un corner! O bună situație irosită.

Jocul începe să se echilibreze, englezii ies mai des la atac și în min. 24 Gornea are o intervenție bună la o minge centrată de Hurst, care se îndreaptă spre Hunt. Jocul nu stă nici o clipă, mingea circulă neîncetat. Apărările rezistă și vor rezista pînă la urmă. Peters șutează alături, apoi Pircălab provoacă panică la poarta lui Banks; Dinu intervine la timp pentru a-l opri pe Hurst din acțiune; un șut al lui Sătmăreanu, după o combinație cu Dobrin și Ghergheli, face să tresalte tribunele, care urmăresc cu emoție duelul atacului nostru cu apărarea oaspeților. În min. 35, Petescu este accidentat la o ciocnire cu Newton Nunweiller VI însă, joacă la fel de bine, ba poate chiar mai bine; el este cel care șutează periculos și apoi prilejuiește un șut puternic al lui Mocanu. Englezii revin și ei în atac, obțin un corner (singurul!) și repriza ia sfîrșit.

La reluare, jocul păstrează în general același aspect. Noi avem mai mult inițiativa, atacăm și dominăm insistent în multe perioade, mai ales pe dreapta unde Pircălab, susținut neobosit de Ghergheli, trage tot atacul după el. McNabb este în dificultate în fața dezlănțuitului nostru extrem dreapta. Dar și Barbu, Dinu și în special Mocanu au de lucru, trebuind să intervină fie la Hurst, fie la Ball, sau Hunt. Și o fac cu succes. Un șut al lui Pircălab trece peste bară (min. 53), apoi Hurst trage puternic, dar mingea nu întîlnește nici un picior englez în fața porții. În min. 57 avem o mare ocazie: Pircălab execută un corner (acordat după o splendidă pătrundere a sa), Banks respinge la... Dobrin care reia

cu capul peste poartă! E rîndul nostru să avem emoții în min. 60: după o frumoasă și rapidă combinație, la care au participat Bobby Charlton, Hurst și Hunt, Ball trage afară din poziție bună. Thank you, Ball! A fost singura ocazie mai clară a atacului englez, care în general n-a reușit să-și confirme fama.

Trece de jumătatea reprizei și echipa noastră menține ritmul de joc. Așa, da, băieți! (dar de ce nu întotdeauna?...). Ea solicită tot mai des pe Banks, atacînd excelent prin Pircălab, o adevărată spaimă pentru apărarea dirijată de Moore, dar golul nu „cade”. Și nici nu va cădea, deși situații se ivesc, mai mult la poarta campioanei mondiale. Încă un corner, rămîne fără rezulta, ca și șuturile consecutive din min. 72 (Ghergheli, Nunweiller VI, Dobrin). Nici introducerea lui Mide, în locul lui Dobrin (min. 77) nu pune atacul în situația de a concretiza. Labone acordă de două ori corner, Dumitrache, ratează o situație favorabilă (min. 85). În ultimele cinci minute atacurile se succed de la o parte la alta, jocul este rapid și îndrîjit, ținînd încordată atenția tribunelor, dar... arbitrul fluieră sfîrșitul unui meci care în ciuda scorului alb cu care s-a încheiat și care este echitabil, a plăcut mult prin ritm, combinații, angajament fizic și prin... comportarea nesperat de bună, pentru mulți, a echipei noastre.

Arbitrajul foarte bun.

Petre GAȚU

LA VESTIARE, ÎNAINTE, LA PAUZĂ ȘI DUPĂ MECI

este, toată atenția e îndreptată spre ceea ce se petrece pe gazon. Dar mai interesant și important se petrece și sub tribună, la vestiare, momente pe care nici un fan nu le arde decât întâmplător.

În vestiare, Bobby Charlton nu-și găsea ghetele! Degeaba a cotropit geamantanele cu echipament; ghetele nu au apărut. În această situație, nevoit să-și pună altele, care-l „bateau”, însă, la un deget. Le-a meșterit „all right!” — a exclamat pleșuvul jucător al lui Manchester United. Știați că englezii n-au făcut tradiționala încălzire pe teren? Totul s-a făcut la masă cu diverse preparate farmaceutice pentru punerea mușchilor în funcțiune. În schimb, al noștri au ieșit cu aproape 20 de minute înainte de meciul pe un teren anexă pentru mișcări de dezmoțire. Mai știți, de pildă, că înainte de a intra pe teren Ramsey a destupat o sticlă de „Courvoisier” din care toți jucătorii au tras câte o dușcă?...
★

În ziua, Sus, la vestiare, Wright, accidentat la începutul meciului, are piciorul în ghips, de către medicul echipei Angliei, Phillips Neil, în timpul primei reprize. De aceea, primul lucru pe care l-a făcut a fost să întrebe de rezultat. Vestiarul nostru, Petescu e supărat că s-a accidentat și nu va putea trece aresul propriu un meci întreg contra campioanei mondiale.

★
Legal final. Bucurie și îmbrățișări într-o tabără (desigur, ghiciți în care); în magulitoare asupra adversarilor și posibilităților lor, în ceaaltă. Prinre buni jucători ai înfrinării, toată lumea îl vede pe Pircălab. Intervine medicul nostru, Dumitru Tomescu: „În prima repriză Pircălab a traversat un punct mort. Și asta pentru că de e aproape că n-a mincat: avea șase kg. în plus, obabil că i-au prins bine lui Ion kilogramele date jos pentru că în repriza a zburat ușor ca un fulg.”

erghelei este în căutarea lui Bobby Charlton: vrea să schimbe tricoul cu el. bby, nu mai are ce schimba! Dragă Ghergheli, să știi că tricoul lui Bobby maide; mezinul echipei și-a luat-o înainte și tot Aradul va admira la roșco-macant al textiliștilor celebrul tricou cu nr. 9 al Angliei.

jurul jucătorilor, antrenorilor și arbitrilor se inghesule câteva duzini de români și englezi pentru a afla cit mai repede păreri asupra meciului. Între primul răspunde EMERICH VOGL: „Mă bucur că, în fine, echipa noastră a să joace fotbal și a reușit. De aceea încerc un sentiment de bucurie, de mul-e că toți băieții s-au comportat bine. Mi-a plăcut echipa Angliei, formație a, și special datorită uniții dintre apărare și atac.”

AN SIĆLOVAN, secretarul general al F. R. Fotbal este mulțumit că „prin con- joacului ne-am ridicat la un nivel corespunzător cerințelor fotbalului conti- și e de părere că „avem valori intrinsece care cu o pregătire și mai bună, ariure și mai mare, ar putea obține rezultate bune, așa cum a fost cel de avl, a campioanel mondiale. Mi-au plăcut în special Pircălab, Ghergheli, Sătmă- Pircălab, Moore, Charlton, Banks.”

hoitanul... morilor, BARBU, era și el foarte bucurat de rezultatul și com- a echipei României: „Acest 0—0 e cu atât mai valoros cu cât a fost obținut unei echipe mari. În plus, noi am ratat și câteva ocazii, mai multe decât au ii Albionului. Hunt, adversarul meu direct, nu mi-a pus probleme deosebite.”

arbitrului RADOSLAV FALA, i s-a părut paradoxal faptul că românii au jucat pld decât englezii, care s-au comportat mai calm și mai studiat. Personal, mai mult de la „marcele” Bobby...

Micăm și părerea antrenorului echipei României, ANGELO NICULESCU, esta este „rechiziționat” de ziaristul englez JEFF FARMER de la „Daily ” din Londra.

rofităm de acest fapt și... împușcăm doi iepuri deodată, aflându-le părerea meci, despre cele două echipe. Interesant în acest dialog a fost faptul că il englez se interesa, în primul rând, de părerea antrenorului nostru asupra stărilor campionilor mondiali de a-și perpetua „domnia” și la C. M. din In fața opiniei negative a specialistului român, („prima șansă o au sud- anii”) colegul nostru londonez a fost înclinat să-i dea dreptate, mai ales cind că Angelo Niculescu i-a văzut la lucru pe campionii mondiali în World Cup. ur, că v-așteptați la mai mult din partea echipei noastre — afirmă Jeff r. Și antrenorul echipei române îl răspunde că se aștepta ca echipa engleză se mai ofensiv, într-un ritm mai susținut. „Într-adevăr, este de acord imediat il englez, echipa noastră, deși continuă să afișeze multe „stăruiri” de la Cup, se află în plin proces de resedimentare și din această cauză abordează e joc cu precauție și rațiune pentru a depista elementele pozitive. Astăzi noastră n-a avut un potențial ofensiv deosebit.”

ste acum rindul lui Angelo Niculescu să întrebe și, firesc, îl interesează în rind opinia interlocutorului său asupra nivelului de joc al reprezentativei e. Răspunsul vine prompt: „Echipa română a jucat astăzi foarte bine, în- l așteptările pentru mulți dintre noi care cunoșteam, din păcate, destul de despre fotbalul dvs.”. La care antrenorul echipei noastre naționale a simțit să remarce jocul elastic al campionilor mondiali („unsprezece atacă, unspre- ze apără”, principiu al fotbalului modern, bine aplicat în soccerul britanic și care fotbalul românesc se poate împărtăși.

Impulul trecea greu pentru cei care așteptau apariția „inabordabililor” jucători renori enori. Și iată că, în sfârșit, cel mai autorizat emisar, sir ALF RAMSEY, în usa de la tribuna, surzător ca după o adevărată victorie. Astfel încit, firesc, întrebare este: „Sinteti mulțumit de rezultat, de evoluția echipei dvs.?” Răspul a fost în ton: „De ce n-aș fi? Acesta a fost primul meci internațional re-l-am susținut în acest sezon în deplasare și îl consider un bun început. Nu e să uităm nici faptul că echipa noastră n-a fost completă, că nu disputa un icial și că, deci, rezultatul ne interesa, în primul rând, doar ca palmare”. Alneînțeles că reputatul manager al campionilor mondiali a fost solicitat spună părerea și despre echipa României. L-am întrebat pe sir Alf Ramsey: „nstituit o surpriză pentru dvs. jocul echipei României?”. Răspunsul a sunat am surprinzător pentru cei care îl auziseră spunind pe antrenorul englez, la a sa în România, că nu cunoaște prea multe despre fotbalul nostru. El a de- ieri că jocul echipei României n-a constituit o surpriză, întrucit se aștepta la lică puternică și că a fost plăcut impresionat de maniera în care au evoluat erii tricolori. Din această cauză, dînsul n-a evidențiat pe nimeni nominal ci l: „Întreaga echipă română a jucat astăzi foarte bine!” Ziaristul englez n-a vrut însă să-l „ierțe” pe sir Ramsey, insistînd să afle ce l-a nemulțumit în jocul echipei engleze. Și au aflat: „Lipsa de claritate și e în fazele de poartă, jucătorii noștri fiind depășiți ca viteză în fazele ofensive are apărătorii români”. Să fi fost, oare, numai un paradox această afirmație? Cunoaștem însă că pe noi ne-a „încălzit”, totuși...

ECHIPA DE TINERET N-A CONVINS

Portarul Hellström se va dovedi mai iute decât Oblemenco și, astfel, reprezentativa noastră de tineret ratează deschide- derea scorului
Foto: S. BRASOVEANU

NICI ÎN PARTIDA CU SUEEDIA (1-1)

La o săptămână după meciul de la Halberstadt, cu R.D.G., „cadeții” noștri au evoluat, după o lungă perioadă de timp, și pe terenul propriu. Acest draw (1—1), care se alătură celui obținut în deplasare, reprezintă în sine o remontare după penibilă evoluție a reprezentativei noastre de tineret la Balcaniada de la Salonic. Este și aceasta o dovadă că o selecție mai riguroasă și mai realistă se poate solda cu rezultate onorabile.

Vorbind însă de selecție, se ridică pe marginea meciului de ieri, o întrebare: Este menită aceas- tă echipă de tineret să devină anticamera primei reprezentative, renunțându-se deci la promisa echipă națională B, sau nu? Pentru că numai avînd un răspuns clar în această direcție (și pînă acum nu simțim în posesia lui...) se poate apre- cia utilitatea prezenței lui Tarălungă, Oblemenco, Grozea și Strimbeanu într-un „team under 23 years”, cu atât mai mult cu cit primii doi, aflați și în lotul primei reprezentative, au fost foarte slabi în meciul cu echipa Suediei. Cînd nu s-a părut și afirmația antrenorului Dîncă Schileru (supărat, de altfel!) că Tarălungă a trebuit să fie păstrat în echipă tot meciul pentru ca selec- ționerii să se edifice asupra formei lui! Dacă dubiile trebuiau abia acum risipite, atunci de ce a mai făcut acesta deplasarea la Lisabona?

Meciul cu echipa Suediei a fost pe deplin edi- ficator în ceea ce privește o carență esențială din jocul tinerilor noștri fotbalști: deficitul la ca- pitolul viteză și forță, ei au fost vădit incomodați de marcajul strict, individual, al adversarilor.

În această carență rezidă și explicația faptului că Grozea și Antonescu, care au început foarte bine partida, au dispărut treptat din joc, că Din- cută era în permanență depășit de faze, în con- tra-timp, că Sălceanu și Tătaru II, în ciuda re- petatelor încercări de a se infiltra prin dribling în dispozitivul solidei apărări suedeze, nu au ob- ținut nimic. Iar Oblemenco, un Hercule printr minusculei săi coechipieri din atac, ei bine, tocmai el care a reușit să ajungă liber în careul advers, n-a putut înscrie pentru simplul (dar esențialul) motiv că are o tehnică precară...

Din fericire, legea compensației a acționat po- zitiv în cadrul formației noastre, apărarea dove- dind coeziune și decizie. S-au detașat totuși cei doi fundași laterali, Vigu (sigur pe el și tot mai dezinvolt pe noul său post) și Niculescu (o au- tentică promisiune), aceștia trebuind să și facă față celor mai periculoși atacanți suedezi, Pal- sson, și Eklund. Astfel am reușit un rezultat de egalitate, fidel, după părerea noastră, evoluției partidei. Dacă prima repriză a aparținut jucăto- rilor români, mai laborioși și mai abili decât ad- versarii lor (eforturile lui Ljungberg și Ander- sson, cei doi jucători de mijloc din echipa Sue- diei, se izbeau de rigiditatea propriilor atacanți), în cea secundă, inițiativa a trecut de partea oas- peților, în ciuda elanului ofensiv al lui Strim- beanu, tot mai firav susținut de coechipieri pe măsură ce timpul se scurgea. Și n-a lipsit mult ca suedezii să obțină în final victoria.

FILMUL MECIULUI

În primele minute reprezenta- tiva noastră are posibilitatea să puncteze, însă Grozea, (min. 1) bine servit în careu de Sălceanu, întîrzie de puțin să șuteze și mingea este culeasă de portarul Hellström. În min. 2, este rîndul lui Sălceanu să întîrzie deschide- rea scorului, trimițînd mingea pe jos și ... pe lingă bară într-o si- tuație rarisimă, cînd îl avea în față numai pe portar. Presiunea la poarta oaspeților se accentu- ează și min. 3 ne aduce primul corner, rămas fără rezultat. Pri- ma acțiune a oaspeților se pro- duce în min. 5: Lindroth l-a lan- sat în adîncime pe Hagberg, dar, Rămureanu, atent a ieșit opor- tun și a cules mingea din picio- rul atacantului suedez. În min. 8 beneficiem de două cornere con- secutive. La cel de-al doilea, Oblemenco a trimis de la 12 m. mingea în brațele portarului. În min. 9 o acțiune a tinerilor scan- dinavi, întreprinsă pe partea stîngă este rezolvată de Stoicescu chiar în momentul în care Hag- berg se pregătea să reia de la 6 m. mingea centrată de Eklund. Două minute mai tîrziu, fundașul Vigu își face simțită prezența în atac, printr-un șut din afara ca- reului, apărut cu siguranță de Hellström. Min. 14: primul un- doi realizat de Grozea și Oble- menco, anihilat de fundașul Mal- berg. În min. 15 extrema stîngă Eklund — cel mai bun atacant al oaspeților — a pătruns peri- culos în careu și Niculescu a tri- mis afară, acordînd primul cor- ner suedezilor. O clară ocazie de a deschide scorul o are Oble- menco în min. 22, la o fază ini- țiată de pe partea stîngă de Gro- zea și continuată de Antonescu, dar atacantul craiovean, nestin- gherit, a șutat cu mult peste poar- tă. În min. 25, masivul Eklund pă-

trunde în careu pe partea stîn- gă și este faultat de Niculescu și Stoicescu, dar, arbitrul acordă lovitură liberă indirectă de la 14 m., sfîrșită cu un șut imprecis. În min. 28 Ljungberg expedi- ază două șuturi, primul în Popa, celălalt de puțin pe deasupra porții. Minutule se scurg fără ca echipa noastră să poată deschide scorul. Totuși, în min 30, Anto- nescu, trimite o pasă pe partea stîngă la Oblemenco. Acesta, este atacat regulamentar de Hansen, însă arbitrul acordă 11 m. pe care Grozea îl transformă cu sigu- ranță. Peste un minut, Oblemen- co este faultat pe partea dreaptă la marginea careului. Tot el exe- cută lovitura liberă peste zid și cu efect, însă Hellström apără. În min. 33 este rîndul oaspeților să beneficieze de o lovitură liberă a- cordată în urma unui fault co- mis de Vigu asupra lui Ljung- berg. Execută chiar cel faultat și Rămureanu apără.

După pauză, deși tinerii noș- tri jucători conducă cu 1—0 și aveau deci toate motivele să forțeze majorarea scorului, nu au făcut-o și jocul a devenit mult mai echilibrat. Introducerea lui Tătaru și Strimbeanu a înviat oarecum jocul echipei, dar ac- țiunile liniei noastre ofensive, lipsită de luciditate, s-au oprit matematic la linia careului de 16 m. După ce în min. 50 Hellström a cules mingea din piciorul lui Tătaru, în min. 52 oaspeții au reușit să egaleze tot printr-un pe- nalti. La o lovitură liberă, late- ral, pe partea dreaptă, executată de Andersson, mingea a ajuns la Ljungberg, care a centrat în ca- reu. Rămureanu a boxat destul de slab, pînă în capul lui Pals- son. Acesta de la circa 14 m. a trimis cu bătă, mingea îndrep-

tîndu-se spre colțul porții de unde Popa a respins în ultimă instanță cu mina. Lovitura de la 11 m. a fost executată puternic și plasat de Lindroth și scorul a devenit 1—1. În min. 57 Tătaru infiltrat pe dreapta pe deîntrec cu efect și mingea a căzut pe bara transversală. Două minute mai tîrziu, Grozea a pierdut o bună ocazie, întîrziînd să șuteze de la cîțiva metri. În min. 68 Rămureanu se remarcă apărînd cu si- guranță un șut al lui Hagberg. În min. 80 Popa rezolvă o situ- ație critică în careul nostru, „su- flîndu-i” mingea atacantului Tapper, tocmai cînd acesta se pregătea să șuteze. Oaspeții, au din nou posibilitatea să înscrie (min. 85) prin Palsson. Cu două minute înainte de final, impe- tuosul Eklund aflat într-o du- bioasă poziție de ofsaid a re- luat din apropiere în poartă „mingea centrată de Palsson, dar golul a fost anulat.

Paul SLAVESCU
Gh. NERTEA

ROMÂNIA — SUEEDIA 1—1
(1—0)

An marcat: Grozea (min. 36) și Lindroth (min. 52), ambi din lovituri de la 11 metri.

ROMÂNIA: Rămureanu — Niculescu, Popa, Stoicescu II, Vigu — Dîncă (min. 46 Strimbeanu), Antonescu (min. 39 Dumitru) — Tarălungă, Sălceanu, Oblemenco (min. 44 Tătaru II), Grozea.

SUEEDIA: Hellström — Bild (min. 46 Eiderstedt), Malberg, Carlsson, Hansen — An- derson, Ljungberg — Palsson, Hagberg (min. 71 Tapper), Lindroth, Eklund.

ARBITRU: Nevzat Transuk (Turcia) ajutat la tuse de Gh. Limona și V. Pădureanu.

Ion, boxează balonul sub privirea lui Moore (nr. 6), Hurst, Dumitra- Foto: Emil COJOCARU

JIUUL - CRISUL 1-0 (0-0)

AU MARCAT: Naidin (min. 77).
STADION: Jiuul; teren bun; spectatori circa 5000.
JIUUL: Stan 8 - Talpa 9, Georgescu 6 (min. 35), Georgevici 8, Stoker 7, Mihail 7 - Octavian Popescu 8, Sandu 9 - Peronescu 8, V. Ionescu 6 (min. 36), Grizea 7, Libardi 6, Naidin 6.
CRISUL: Baumgartner 9 - Balogh 7, Sarac 8, Naghi 8, Popovici 7 - Serfoz 7, Cociș 5 - Tomeș 4 (min. 70), Cefan 5, Suciu 4, N. Alexandru 6, Harsani 5.
ARBITRU: V. Dumitrescu (București).
LA Tineret-Rezerve: 1-2 (1-1).

A.S.A. Tg. M. - "U" Craiova 2-1 (0-0)

AU MARCAT: Ciutac (min. 61), Martinovici (min. 85) și Siko (min. 87).
STADION: „23 August”; timp excelent, spectatori: 12.000.
A.S.A. Tg. Mures: Bay 4 - Ștefan 7, Balas 4 (pentru durități), Toth 6, Chiru 7 - Siko 6, Ciutac 9 - Lungu 7, Muresan 5, Raksi 7, Lucaci 5 (min. 79: Szilaghi).
„U” CRAIOVA: Gaboras 8 (min. 78: Pilca) - Niculescu 6, Mincă 7, Bilan 7, Popa 5 - Strimbeanu 5, Deselnicu 7 - Martinovici 6 - Nită 7 (min. 46: Balan 5), Oblemenco 5, Circumarescu 8.
ARBITRU: Petre Badea (Brașov).
LA Tineret-Rezerve: 0-0.

VAGONUL - PETROLUL 3-1 (1-1)

AU MARCAT: Adam (min. 4), Macavei (min. 47), Stanoae (min. 67), Moldoveanu (min. 19).
STADION: C.F.R., spectatori aproximativ 5.000.
VAGONUL: Gherghel 8 - Mulroth 6, Pop 7, Boros 7, Matușina 6 - Chivu 8, Schweillinger 6 - Stanoae 7, Sfirlogea 5 (min. 74: Dembrovski 5), Adam 8, Macavei 8.
PETROLUL: M. Ionescu 6 - Gruber 7, Bădin 5, Pal 5, Mocanu 7 - Iuhasz 6, Alexiu 6 - Moldoveanu 5, Dincă 7, Păș 5 (min. 65: Florea II 6), Croze 5.
ARBITRU: Victor Padureanu (București).
LA Tineret-Rezerve: 2-0 (2-0).

PROGRESUL - DINAMO București 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Dumitrache (min. 70 din penal-ti); Ghergheli (min. 88 - autogol).
STADION: „23 August”; timp: bun; spectatori: 35.000.
PROGRESUL: Manta 8 - V. Popescu 6, Măndoiu 8, Grama 7, Adr. Constantinescu 6 - Neagu 7, Beldeanu 7 - Taralunga 7, Alecu 7 (min. 65: Matei 6), Oaidă 7, Decu 6 (min. 66: R. Ionescu 7).
DINAMO: Datcu 7 - Popa 8, Dinu 7, Ghergheli 7, Stefan 7 - Stoenescu 7, Nunweiler VI 9 - Pircălab 6, Lucescu 7 (min. 65: Sălcăeanu 7), Dumitrache 9 (min. 75: Naghi 7), Haidu 8.
ARBITRU: Aurel Bentu (București).
LA Tineret-Rezerve: 3-1 (1-1).

„Ah, ce ocazii!”...

Un prelungit început de partidă anost. 30 de minute de joc dezordonat, fără orizont, enervant. Fotbal de maidan. Apoi, minutele 29-30-31 li „evidențiază” pe IONESCU prin trei ratări copilărești și o ciocnire cu BAUMGARTNER în urma căreia este scos cu targa de pe teren. Citeva clipe mai târziu, un alt scos din joc - GEORGESCU.

Din min. 46, Jiuul, complet schimbat la față, pornește în trombă. Atacurile la poarta talentatului BAUMGARTNER se succed cu o frecvență cum rar ne-a fost dat să vedem pe vreunul din stadioanele noastre. Dar și mai rar ne-a fost dat să asistăm la ratarea unor ocazii de gol atât de mari, de către jucătorii cu destulă experiență competițională și chiar cu un bagaj suficient de cunoștințe tehnice, cum sînt LIBARDI, OCT. POPESCU, PERONESCU, NAIDIN. Vă descriem doar citeva dintre ele. Min. 51 - NAIDIN, șut de la 7-8 metri în portar; min. 65 - LIBARDI împinge mingea spre buturi, dar E. NAGHI respinge de pe linia porții; min. 66 - OCT. POPESCU reia cu capul de la 4-5 m. peste poartă; min. 75 - LIBARDI trimite cu capul, din careul mic, la bara transversală. În min. 77 se înscrie, în sfîrșit, golul: PERONESCU centrează de pe stînga lui NAIDIN. LIBARDI lasă mingea să curgă (singurul lucru inteligent pe care l-a făcut în tot meciul) și NAIDIN, de pe postul lui PERONESCU, reia încet, cu latul, în poartă. Și, în continuare, se reînnoaie firul ratărilor. Min. 80 - GRIZEA trage cu sete în... SARAC; min. 84 - LIBARDI șutează de la 3 m la vreo 5 pe lingă bară etc., etc., etc.

„Ah, ce ocazii!...”, au exclamat după meci TITUS OZON, toți jucătorii Jiuului, miile de spectatori; pină și adversarii (BALOGH, POPOVICI). (L. D.).

Final tulbure

Meciul a opus două echipe afirmate în campionatul actual, două echipe care au făcut din dirigenți un crez și din ofensivă o manieră specifică. Avantajul uneia, de a juca la ea acasă, era contracara de experiență și velleitățile celeilalte, așa că nu a marcat pe nimeni, închețarea surdă, echilibrul aproximativ și rispa de efort, care se statorniciseră pe teren. Mai puțin destructiv și mai puțin confuzi, mureșenii vor conferi însă un plus de periculozitate acțiunilor, dar în fața lui GABORAS, Mureșan intrînd în joc, cu o clipă, RAKSI este prea sever supraviețuitor, iar CIUTAC nu găsește culoarul de gol. Replica studenților este fermă, uneori dură (NICULESCU, DESELENICU), iar mingea cîștigată de apărători și transmisă de mijlocași, nu găsește în înaintași craioveni, cu excepția lui CIRCUMĂRESCU, protegătorul prea dibaci și prea perseverenți. Prima lor fază care l-a emoționat pe BAY a venit tîrziu, în min. 43, cînd OBLEMENCO, singur cu BAY și cu mingea, a șutat-o în piciorul portarului. După pauză, presiunea gazdelor se intensifică, dar o dată cu ea și preferința ambelor echipe pentru forța primară. CIUTAC va deschide scorul (min. 61), MARTINOVICI va egala (min. 85), gazdele vor contesta valabilitatea golului („ofsaide”, strigă MUREȘAN și BAY cei mai înverșunați dintre protestatari) și tensiunea se va ridica îngrijorător în tribune și pe teren. Regretînd curajul de a fi anulat un gol al lui SZILAGHI, înscris din ofsaide, la scorul de 1-0, arbitru PETRE BADEA își caută liniștea în priceperea de simulare a lui MUREȘAN, care face grațuit (min. 87) citeva tumbe în careu. Îi metri! După imbrînciri și lovituri scil la fluierale picioarelor, după șutul lui PILCA într-o trusă medicală, după spectrul îngrozitor al amenințării creștelui lui NICULESCU cu o sticlă de apă minerală (beicosul numindu-se ARPAD BOBONI, maseurul lui A.S.A.), SIKO, transformă penalul. (L. C.).

În sfîrșit, două puncte!

Început furtunos al gazdelor: min. 3 STANOAE centrează, ADAM scoate balonul dintre PAL și MOCANU, pasează înapoi la SFIRLOGEA care șutează puternic de la 14 m. în portarul IONESCU. Un minut mai tîrziu însă, ADAM scapă de BĂDIN (fundășii centrali petroliști au fost surprinși prea în față), sprintează și deschide scorul pe lingă IONESCU, ieșit să micsoreze unghiul. Doar citeva sute de suporteri arădeni au reușit astfel să fie martorii acestui început de partidă. Și cei care au venit mai tîrziu, indusi în eroare de ora de începere a meciului, abia aflaseră rezultatul că au și fost martorii egalării: o deschidere în adîncime, urmărită de PAIS și MOLDOVEANU pînă în preajma careului de 18 m. arădean, îi dezechilibrează pe fundășul MULROTH și portarul GHERGHEL, care se jensează reciproc, și mingea, împinsă de PAIS la MOLDOVEANU va poposi trimisă de acesta din urmă, în poarta goală. Uimire în tribune, derută în echipa gazdă. Speranțe deșarte însă pentru petroliști intrucit evoluția lor în continuare - lentă, lipsită de decizie și ritm - nu periclită de fel poarta echipei gazdă. În min. 31 SFIRLOGEA cîștigă un duel în careul mic dar șutul său din voleu este oprit de bara laterală. În min. 40 mingea poposește în careul petroliștilor, toată înaintarea VAGONULUI își încearcă șutul, ca în cele din urmă mingea să poposească în brațele lui IONESCU care „naviga” fără busolă. Ratarea lui MACAVEI din min. 41, încheie prima repriză. Și pentru a da o compensație celor care au pierdut începutul primei reprize și deschiderea scorului, MACAVEI execută cu efect o lovitură liberă de la aproximativ 25 m. prinziindu-l pe picior greșit pe IONESCU: 2-1. Scorul meciului este pecetluit în min. 67 cînd STANOAE finalizează o cursă de peste 20 m. (P. SL.).

Deșteptare după pauză

PROGRESUL și DINAMO BUCUREȘTI au angajat cu maximă prudență partida dintre ele. Alb-albaștrii, cu teama că diferența de valoare și de experiență, va fi decisivă în fixarea învingătorului; și, în consecință, au practicat, de la început un joc strîns, cit mai economic, mai puțin riscant, cu atacuri foarte decise la adversar. Dinastioștii, și ei contractați, au jucat cu convingere, dar tot cu un plus de grijă pentru apărare, efectuare „om la om”. Din această identitate de idei a rezultat, pentru prima repriză, un fotbal nerisicant, desăfurat în cea mai mare parte din timp la mijlocul terenului. Fazele de poartă, picurînd emoții în inimile spectatorilor, pot fi numărate pe degetele unei singure mîini (LUCESCU - min. 12 și 26; OAIȚĂ min. 34).

De parcă ar fi fost „victimele” unei viziuni în cabine, jucătorii ambelor formații „își dau drumul” în a doua repriză, care va răscumpăra mult din ceea ce prima avariasă, pentru nivelul general al partidei. Atacurile sînt acum mult mai viguroase, mai ingenioase și, firește, mai eficiente. MANTA și DATCU își fac simțită prezența prin intervenții sigure. DINAMO se află mai des în poziții clare de a marca (HAIDU, NUNWEILER VI, DUMITRACHE avînd poziții ideale; cel puțin poziția lui HAIDU, din min. 58 reprezintă o simplă formalitate de a marca li, dar nu va realiza golul de cit din penalți, la un fault comis în careu de V. POPESCU asupra lui PIRCĂLAB. PROGRESUL a răspuns destul de convins ofensivului lui DINAMO și are meritul că nu a dezarmat după deschiderea scorului. Una din acțiunile de pe aripa dreaptă, unde R. IONESCU a fost mereu sollicitat, îi va aduce egalarea, prin autogolul lui GHERGHEL. (EF. L.).

RAPID - STEAUA 2-1 (1-0)

AU MARCAT: Codreanu (min. 28), Neagu (min. 56) Voinea (min. 84).
STADION: „23 August”; teren bun, timp frumos, spectatori 40.000.
RAPID: Rămureanu 7 - Ștefan 7, Motroc 7, Costea 7, Greavu 7 - Dinu 8, Dumitru 8 - Năsturescu 7, Angelescu 8, Neagu 7, Codreanu 7.
STEAUA: Andrei 7 (min. 61: Suciu) - Rotaru 7, Sălmăreanu 7, D. Nicolae 7, Vigu 6 - D. Popescu 5 (min. 56: Dumitru II 6), Negrea 5 - S. Avram 6, Tătaru II 6, Voinea 6, Creinicănu 7.
ARBITRU: Radu Buzdun (București).
LA Tineret-Rezerve: 2-4 (1-3).

F.C. ARGES - U.T.A. 0-2 (0-1)

AU MARCAT: Petescu (min. 16), Axente (min. 66).
STADION: „1 Mai”; teren bun, timp excelent, F.C. ARGES: Niculescu 5 - Ciolan 5, Păculete 6, Vlad 5, Ivan 6 - Barbu 6, Olteanu 7 - Nuțu 5, Kraus 4, Dobrin 7, Turcan 5. În repriza secundă: Niculescu - Păculete, Barbu, Vlad, Ivan - Olteanu (min. 62 Pavlovici 5), Nuțu - Kraus, Dobrin, Turcan, Jercan (din min. 46).
U.T.A.: Gornea 10 - Birău 7, Bacos 9, Pojoni 8 (min. 37: Lereter). Czako 7 - Petescu 10, Lereter 9 (min. 37: Broșovschi 7) - Schiopu 6, Axente 9, Domide 9. Fl. Dumitrescu 7.
ARBITRU: Mircea Rotaru (Iasi).
LA REZERVE-TINERET: 2-1 (1-0).

„U” Cluj - FARUL 3-0 (1-0)

AU MARCAT: Oprea (min. 38 și 69, al doilea gol din 11 m.), Anca (min. 59).
„U” CLUJ: Gogea 7 - Codrea 8, Climeanu 8, Solomon 8, Sotireanu 7 - Pexa 8, Anca 9 - Uifăleanu 8 (min. 84: Aldea), Mustăța 8, Oprea 9, Bungău 6 (min. 75: Popa).
FARUL: Uțu 9 - Pleșa 7, Tilvescu 6, Koszka 6, Antonescu 6 (min. 57: Stoica 4) - Sasu 5 (min. 57: Antonescu), Badea 7, Mareș 5 - Iancu 4 (min. 46: Kallo 6), Tufan 5, Ologu 6 (min. 57: Sasu).
ARBITRU: C. Petrea (București).
LA REZERVE-TINERET: 2-0 (0-0).

DINAMO Bacău - POLITEHNICA 1-0 (0-0)

AU MARCAT: Daniel Ene (min. 61).
DINAMO BACĂU: Ghilță 8 - Mîoc 6, Nunweiler IV 9, Velicu 6, Maghiar 6 - Vătafu 5 (min. 41: Dușan 6), Nedelcu 6 - Rugiubei 5, Dembrovski 5, D. Ene 6 (min. 82: Volner).
POLITEHNICA IAȘI: Cizic 8 - Gavrilă 8, Ianul 6, Stoicescu II 8, Deleanu 7 - Ștefănescu 7, Contardo 5 - Ince IV 6, Lupulescu 5, Cuperman 8, Golia 4 (min. 72: C. Popescu 5).
ARBITRU: Zaharia Drăghici (Constanța).
LA Tineret-Rezerve: 2-1 (0-1).

Mai multă vioiciune în atac

Din punct de vedere al dinamismului și al ambiției depuse în joc, meciul nu s-a ridicat la înălțimea altor ediții anterioare ale sale. În prima jumătate de oră, feroviarul au fost mai buni decît adversarul lor și - avînd un plus de vioiciune mai ales în acțiunile de atac - au reușit să deschidă scorul prin CODREANU (șut pe jos la colț), la o fază creată cu inteligență de către DINU. Pînă la acest gol, am înregistrat citeva acțiuni frumoase atît ale învingătorilor (ratate însă de NEAGU și CODREANU) cit și ale militărilor. De citeva ori, portarul stelist ANDREI a avut intervenții salvatoare. Eliminarea din joc a lui SORIN AVRAM face ca inițiativa să treacă aproape în întregime de partea ceferiștilor, care se profilează de pe acum ca învingători.

După pauză, Steaua joacă cu mai mult elan dar nu se mai întîlnește cu o ocazie de gol atît de mare ca cea pe care o avusese în prima parte (la 2 minute după golul lui CODREANU, TĂTARU II a trimis balonul cu capul în bară). În schimb, Rapid speculează o mare greșală a lui ANDREI: la un șut pe sus, de la mare distanță, al fundășului ȘTEFAN, portarul stelist scapă mingea din mîini și NEAGU o introduce în plasă. După acest gol, STEAUA rămîne în 8 oameni de cîmp (prin accidentarea lui D. NICOLAE, care părăsește terenul). Jocul devine acum neinteresant, rapidiștii nu mai insistă dar iată că cei care marchează sînt steliștii, prin VOINEA, din pasa lui CREINICĂNU, după o greșală a lui GREAVU. (R. U.).

Urmarea bunei pregătiri

De la început se întrevăde victoria liderului, datorită excelentului start al băieților lui DUMITRESCU: min. 2 - DOMIDE îl încearcă pe NICULESCU; min. 4 - BIRAU, șut pe lingă; min. 6 - DOMIDE, în poziție excelentă, trimite cu capul alături de bară; min. 7 - LERETER îl „vede” cu o pasă excepțională pe ȘCHIOPU, mingea pornește ca din tun, dar NICULESCU boxează în corner; min. 8 - DOMIDE șutează dar foarte încet; min. 10 - FL. DUMITRESCU, aflat în poziție bună, nu poate ajunge mingea și ocazia se îrosește; min. 12 - PETESCU cap, NICULESCU boxează; min. 15 - șut LERETER; min. 16 - Șchiopu centrează din apropiere linia de corner, mingea e deviată de PĂCULETE la AXENTE, de la el ajunge la PETESCU și acesta, cu capul, o trimite în plasă: 1-0 pentru U.T.A. În tot acest timp, de partea Argelui nu putem trece decît un cap al lui TURCAN (min. 1) și o acțiune personală a lui NUTU (min. 14). Începe, apoi, să se vadă DOBRIN, mult mai „la obiect” decît în partida de la Izmir. Numai că din cele șapte șuturi expediate de el de-a lungul meciului, doar două au mers pe spațiul porții. Totuși, activitatea lui în teren și pasele, mai realiste de astă dată, creează mai cu seamă spre finalul partidei, cînd F.C. Argeș a atacat furibund dar dezorganizat, citeva ocazii de gol. În schimb, U.T.A. acționează mai departe calm și organizat, cu acea stăpînire de sine pe care ti-o dă conștiința valorii proprii și bunei pregătiri. Și cînd mai de grabă se aștepta un gol al piteștenilor, un contraatac arădean prinde pe picior greșit apărărea adversă și AXENTE majorează scorul (min. 66) fructificînd o pasă a lui DOMIDE: 2-0 (M. T.).

Clujenii s-au dezlănțuit!

Aproape întreaga partidă a fost un fel de virtje în jumătatea de teren a constănțenilor. Deschisă de un șut puternic al lui PEXA în min. 2, seria atacurilor gazdelor a continuat pînă către final, cînd fotbaliiștii de la Farul au încercat înscrierea așa numitului „gol de onoare”, gol care, totuși, nu le-ar fi adus nici o laudă. Și aceasta, în primul rînd pentru că au jucat slab, nerespectînd (aproape în totalitate) indicațiile lui COSMOVIC. În plus, unii dintre ei au dat dovadă și de indisciplină (simulări, proteste nejustificate, lipsă de respect reciproc) fapt care a imprimat partidei un caracter dificil, generator de complicații. Ele nu au avut loc datorită exemplarei atenții și corectitudinii manifestate de brigada de arbitri bucureșteni, C. PETREA, GH. LIMONA și I. DANCU.

Încă un fapt demn de subliniat. „U” Cluj a realizat ultimele două goluri exact cu arma presupusă a fi folosită de fotbaliiștii oaspeți: lansările lungi printre apărătorii adversi, efectuate simultan cu startul unui atac propriu. O dată a fructificat ANCA (min. 59), iar a doua oară a rezultat penalul, ca urmare a faultului comis de PLEȘA în careu (unică soluție) asupra lui UIFĂLEANU. OPREA a transformat lovitura de pedeapsă. Singura „realizare” a constănțenilor aparține lui BADEA, autor al unei „bare” în min. 64, deci la 0-2. (N. S.).

Un echilibru al mediocrității

Disputa dintre cele două echipe din Moldova se anunța echilibrată și interesantă. Echilibrată a fost (dar un echilibru de mediocritate!) însă nu și interesantă. Dorindu-și cu auit de multă ardore golul necesar liniștii, băcăuanii s-au nălimiștî prea repede, s-au inhibat, rîpînd astfel atacului virtuțile constructive. Căci cu internaționalul DEMBROVSKI nesperat de slab, cu DANIEL ENE dezordonat în mișcări și cu două extreme incomplete, gazdele s-au precipitat înutil. Cei care au încercat să introducă ordinea în ofensivă au fost... doi fundăși. Debutantul MIOC (min. 25 - centrare excelentă ratată stîngaci de DEMBROVSKI) și cel mai complet jucător al partidei, LICA NUNWEILER, prezent în tot terenul, la locul său de datorie (min. 4, 28, 39) sau acolo, în față, unde se semnează victoriile (min. 26, 33, 40). Ieșenii au știut însă să se aperse destructiv și au avut chiar o bună ocazie de gol în min. 16 prin GAVRILA. După pauză jocul a căpătat cit de cit culoare. În min. 61, D. ENE înscrie unicul gol la o mingie venită din bară. Din acest moment studenții caută mai insistenț remiza, iar CUPERMAN, dovedind calități deosebite, cară atacul cu sine și numai imprecizia lui STOICESCU (min. 75) sau LUPULESCU (min. 77) și intervenția salutară a lui GHITA (min. 79) opresc golul. Totuși în min. 86 ieșenii, cu un fazez mai bun decît al gazdelor, puteau egala. C. POPESCU este „cosit” în careu, dar arbitru Z. DRĂGHICI, aproape de fază însă departe de adevăr, nu acordă penalul. (M. L.).

CLASAMENT GENERAL

1. U. T. Arad (1)	12 8 2 2 23-11 18
2. „U” Craiova (2)	12 6 3 3 24-19 15
3. STEAUA București (3)	12 6 1 5 23-14 13
4. A.S.A. Tg. Mureș (6)	12 6 1 5 20-16 13
5. DINAMO Bacău (8)	12 6 1 5 14-15 13
6. PETROLUL Ploiești (4)	12 6 1 5 14-15 13
7. DINAMO București (5)	11 5 2 4 19-14 12
8. JIUUL Petroșeni (10)	12 4 4 4 12-10 12
9. RAPID București (12)	12 5 2 5 13-16 12
10. „U” Cluj (14)	12 5 1 6 21-21 11
11. FARUL Constanța (7)	12 5 1 6 17-20 11
12. PROGRESUL București (11)	12 4 3 5 12-15 11
13. POLITEHNICA Iași (9)	12 5 1 6 12-17 11
14. F. C. ARGES Pitești (13)	11 4 1 6 11-16 9
15. CRISUL Oradea (15)	12 2 4 6 8-13 8
16. VAGONUL Arad (16)	12 3 2 7 20-31 8

ACASA

6 6 0 0 14-4 12
6 5 1 0 15-5 11
8 4 0 4 14-9 8
6 6 0 0 15-5 12
7 6 1 0 14-6 13
6 5 0 1 9-3 10
7 5 1 1 18-8 11
6 3 3 0 9-3 9
8 5 2 1 11-6 12
6 5 0 1 14-3 10
6 5 0 1 9-3 10
7 3 2 2 9-8 8
6 5 0 1 10-4 10
5 4 0 1 10-4 8
5 1 4 0 7-3 6
7 3 2 7 17-19 8

DEPLASARE

6 2 2 2 8-7 6
6 1 2 3 9-14 4
4 2 1 1 9-5 5
6 0 1 5 5-11 1
5 0 0 5 1-10 0
6 1 1 4 5-12 3
4 0 1 3 1-5 1
6 1 1 4 3-7 3
4 0 0 4 2-10 0
6 0 1 5 7-18 1
6 0 1 5 8-17 1
5 1 1 3 3-7 3
6 0 1 5 2-13 1
6 0 1 5 1-12 1
7 1 0 6 1-10 2
5 0 0 5 3-12 0

În paranteze: locurile ocupate în etapa trecută

Rezultatele jocurilor dintre echipele bucureștene le-am luat în considerare la clasamentul „acasă”.

„Old Trafford“ în miniatură

Să fi fost programată la lumina reflectoarelor și partida de la Suceava era o miniatură a spectacolului din seara finalei „Cupei intercontinentale“! Cu o oră înainte de meci peste 5.000 de spectatori (cifra record pentru orașul Suceava) produceau un vacarm greu de imaginat. Prima repriză este caracterizată de starea de odoresibilitate nervozitate a celor 22 de actori. Tot, dar absolut tot ce se încerca, avea în fața întimplare, Brașovenii, superiori din punct de vedere tehnic, încearcă să calmeze totuși jocul, dar fermitatea gazdelor, care îl duce de multe ori la dispare, îi obligă să accepte un joc în care balonul, de cele mai multe ori, capătă traiectorii cosmice. La pauză, observatorul federal și antrenorii intervin energic și rezultatul nu întârzie să apară.

CHIMIA SUCEAVA — STEAGUL ROȘU 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Necula (min. 49), Tică (min. 87).

CHIMIA: Sidac — Nedelcu, Gheghe, Mărculescu, Tică — Danileț, Borcău (min. 65: Gălățeanu) — Nicolau, Teodosiu, Goran, Roșu.

STEAGUL ROȘU: Papuc — Ivănescu, Grecea, Alecu, Rusu — Pescaru, Iordache — Nicolae, Necula, Florescu, Györfi.

A arbitrat Nicolae Petricanu (București), foarte bine (cu excepția fazei din min. 87).

pară. Urmăză 45 de minute de fotbal curat în care fazele de poartă, de un deosebit dramatism, ridică oarecum nivelul partidei. În min. 49 apărătorii suceveni ignoră prezența minusculului NECULA aflat la 16 m de poartă și acesta, cu un șut imparabil deschide scorul: 1-0. Acest gol trezește complet echipa gazdă care nu se poate împăca cu spectrul primei înfringeri pe teren propriu. Dar golul mult așteptat de întreaga asistență întârzie să cadă. Acest lucru este firesc cind principalii vinovați sint înșiși atacanții Chimiei prin maniera cum înțelegeau să străpungă apărarea oaspeților, numai și numai cu mingi aruncate sus, unde Grecea și Alecu sint de netrecut.

Finalul se apropie, brașovenii simt victoria, iar tribunele, care pină atunci au dat o lecție de încurajare a echipei favorite, schimbă fațioanelor și lozincile cu pietre, scinduri, gutui etc. Urmăză fatidicul minut 87: Teodosiu primește o pasă de la Goran, intră în careul de 16 m lateral de poartă, Rusu eșită pentru un moment, revine, îl atacă pe înaintașul central sucevean, acesta știe să cadă... și, 11 m! Execută TICA imparabil și: 1-1. După felul cu a terminat partida, Chimia merită remiza obținută foarte greu.

CORNEL IONESCU
correspondent

Atacuri insistente dar sterile

„Un călugăr ieșit, rătăcindu-se o dată, a întrebat pe primul om ieșit în cale, care e cel mai scurt drum către cetatea X. După un moment de gândire călătorul îi răspunde: „Nu știu dacă veți nimeri așa ușor, căci va trebui să mergeți, pur și simplu, drept înainte“...

Parabola de mai sus se potrivește ca o mânășă înaintării Industriei sirmei care, cu o îndrjire demnă de o cauză mai bună, își auto-dezintegrează sistematic acțiunile ofensive în fața careului de 16 m. pierzându-se în combinații pe cît de alambicate pe atît de inutile și care refuza să recunoască (sau nu aflase încă?) două adevăruri elementare în fotbal: că steaua polară a oricărei atac este poarta adversă și că drumul cel mai scurt spre obținerea golului este șutul de la orice distanță și din orice poziție. Multe faze de gol s-au irosit astfel, tocmai pentru că jucătorii pasau ori driblau exact atunci cînd ar fi trebuit să șuteze la poartă. Și pentru că acțiunile ofensive să primească o oarecare doză de incisivitate, a fost nevoie de ajutorul lui Gacs, venit tocmai de pe linia de fund. E drept că Ind. sirmei a fost handicapată de indisponibilitatea a cinci jucători de bază, e drept că prin cei cinci atacul ar fi eșicat mult, mai ales în eficacitate, dar se poate afirma cu certitudine că, deși cu carențe tehnico-tactice, inlocuitorii lor, animați de ambiția și dorința de afirmare proprie rezervelor, au jucat în general mai bine și s-au dovedit mai mult decît majoritatea titularilor atinși mai mult sau mai puțin de blazarea așa-zisilor senatori de drept.

N. MODREANU
correspondent

IND. SIRMEL C. TURZII — C.F.R. TIMIȘOARA 1-0 (0-0)

A MARCAT: Chlolean (min. 82).

IND. SIRMEL: Kaszony — Duca II, Gacs, Chlolean, Bindean — Szöcs, Albu (min. 10: Istrate) — Simionfi, Popa, Mellan (min. 58: Mindruțu), Husar.

C.F.R.: Korek — Zorescu, Callin, Speriosu, Baran (min. 66: Chluc) — Samson, Muschin — Seceleanu, Fodor, Covaci, Pănicl.

Oaspeții au învins clar

Revirimentul atît de mult dorit de suporterii echipei gazdă nu s-a produs. Liderul a cucerit la Baia Mare două puncte foarte prețioase. De fapt formația cefe-riștilor a obținut victoria neașteptat de ușor. Gazdele au cedat foarte repede inițiativa în joc. După golul egalizator al clujenilor (în min. 24 PETRU EMIL a executat magistral o lovitură liberă de la 20 de metri) Minerul n-a mai avut resurse suficiente pentru re-cuștigarea avantajului avut (scorul a fost deschis în min. 17 de HORNUNG). Prima repriză s-a terminat cu scorul de 1-1, dar bara lui Zanca din minutul 27 a

MINERUL BAIJA MARE — C.F.R. CLUJ 1-3 (1-1)

AU MARCAT: Hornung, (min. 17), Petru Smil (min. 24), Donca — autogol (min. 62) și Mazurachis (min. 67).

MINERUL: Moritz — Necula, Donca, Dobos, Docu — Cromeli, Moșoni (min. 69: Feldman — Hornung, Miculaș (min. 69: Snacovschi), Bandi, Drăgan.

C.F.R.: Naghel — Manu, Dragomir, Soos, Roman — V. Alexandru, E. Petru — Balasz, Bretan, Mazurachis, Zanca.

A arbitrat cu autoritate Gabriel Blau — Timișoara.

constituit un semn rău pentru băimăreni.

După pauză, în primul sfert de oră Minerul a dominat teritorial, dar jocul lent și neinspirat al înaintașilor, aportul insuficient al mijlocașilor la susținerea ofensivei a făcut ca C.F.R.-ul să rezolve totul prin acordarea citorva lovituri de colț. După nereușita băimărenilor, oaspeții au decis soarta meciului în decurs de numai 6 minute. În min. 62, la șutul lui Zanca, mingea a fost deviată în poartă de fundașul central DONCA, iar în minutul 67 același Donca a lufat în fața porții și astfel MAZURACHIS a avut de îndeplinit numai o formalitate. După 1-3 Minerul a decăzut complet, superioritatea tehică și tactică a clujenilor — foarte bine dirijați de V. Alexandru și P. Emil — a devenit și mai evidentă. Schimbările efectuate de antrenorul C. Voroncovschi n-au avut darul de a schimba în bine jocul echipei și astfel Minerul a pierdut al doilea meci pe teren propriu în actualul sezon.

F. GHEORGHE
correspondent

Trei goluri, trei locuri în clasament!

Duelul celor două „bucureștene“ din Divizia B dădea egale emoții echipierilor Metalului și Electronicii: primilor spre a escalada culemile clasamentului, celorlalți de a reuși în încercarea de desprindere din plutonul mereu periclitat al arrierărdel.

Repriza I menținuse, în dauna calității jocului, oarecare echilibru în înfruntarea de forțe, ca și în balanța speranțelor... electronice. Se acționa, și de o parte și de alta, într-un ritm lent, de preferință la mijlocul terenului, deci cu rare pătrunderi și șuturi pe spațiul porții. Abia în minutele 40 și 41, cei 1000 de spectatori sint încălziți de două acțiuni mai periculoase, prima în careul Metalului, cu ripostă imediată la poarta Electronicii, „întinzind“, deopotrivă, pe Petre și pe Bunica.

Dar, după 45 de minute de tatonare, cele două echipe reîntre în teren cu un spor de hotărîre și de energie, cu efect pozitiv asupra clarității și chiar a eficienței acțiunilor. Și primul gol nu întârzie să „cadă“, în min. 50, cînd Ioan Ștefan (Electronica) șutează puternic, Petre iese spre a respinge cu pumnii, iar ANGHEL, prompt pe fază, retrimite mingea cu capul în poarta rămasă fără apărător. De-abia de-acum incolo jocul capătă mai multă culoare și vioiciune, prin acțiunile în viteză ale atacului oboren, dar și prin rezistența apărărilor Metalului. Fe rind, Petre, apoi mijlocașul Apostol, oportun plasat pe linia porții, scot miraculos mingi „văzute“ în plasă. După pierderea acestor bune momente psihologice, potențialul Electronicii scade vîzînd cu ochii, iar metalurgistii devin tot mai agresivi și mai lucizi. Apărarea lor este de netrecut, degajările merg direct la atacanți, care leagă frumos jocul, schimbindu-l rapid pe ambele laturi ale terenului și dezlîndu-l într-un iureș permanent spre poarta oborenilor. Fundașii Electronicii sint ușor depășiți, lăsîndu-l pe Bunica mereu descoperit în fața atacului metalurgist, dus cu 6-7 oameti. În minutele 56 și 75, IANCU, prin două șuturi fulgerătoare, egalează și apoi ia conducerea pentru

ELECTRONICA OBOR — METALUL BUCUREȘTI 1-3 (0-0)

AU MARCAT: Iancu (min. 57 și 75) și Pantelimon (min. 83) pentru Metalul, Anghel (min. 50) pentru Electronica.

ELECTRONICA OBOR: Bunica — Pirvu, Petrica, Șerban, Petrescu (min. 76: Zamfirescu) — Otărășanu, Ciuleanu — Anghel, Enache, Ion Ștefan, Rotaru.

METALUL: Petre — Nedelcu, Nicolae (min. 60: Olteanu), Mateescu, Chiru (min. 80: Voinea) — Apostol, Iancu — Georgescu, Pantelimon, Mateescu, Roman.

Arbitrul Emil Martin — București, bun.

Metalul. Acțiunea, crezută salvatoare a lui Otărășanu, este respinsă, în extremis, de Petre, dar PANTELIMON definitivează, în min. 83, scorul la 3-1 pentru Metalul. Și astfel, prin cele trei goluri înscrise numai în repriza a II-a, metalurgistii bucureșteni fac un salt spectaculos de la locul cinci la locul doi în clasament, în timp ce Electronica-Obor — pierzîndu-și cei mai valoroși jucători — nu poate să se debaraseze de penultimul...

AL VIDRAN

Poate data viitoare...

Partida Olimpia Giurgiu — I.M.U. Medgidia, desfășurată într-un frumos decor de toamnă, a reușit să cearnă amărăciune în inimile devotaților suporteri giurgiuveni.

Hotărît lucru nervii pasionaților jocului cu balonul rotund din Giurgiu, au fost puși la grea încercare în ultima perioadă. Cînd spunem aceasta ne gîndim atît la suporterii divizionarei B — Dunărea — care săptămîna trecută au asistat la semi-eșecul lor pe teren propriu, cît și la cei ai Olimpiei care, în această etapă, au fost martorii eșecului idollor lor, tot pe teren propriu.

Nu ne propunem în acest articol să analizăm cauzele acestor insuccese, dar nici nu putem să fim indiferenți față de slaba evoluție a unui centru fotbalistic care a dat jucători ca Mețcas, Grozea, Coman etc. Oare a dispărut pasiunea față de fotbal în acest oraș, sau e vorba numai de greutățile iminente ce apar în viața unor echipe, indiferent de categorii lor?

Revenind la meciul dintre Olimpia — I.M.U. Medgidia, trebuie să remarcăm faptul că nu a fost vorba de o diferență valorică între cele două echipe, ci mai degrabă de una psihică, moral-volitivă. „Puștii“ de la Olimpia, în marea majoritate buni tehnicieni, au fost copleșiți de faptul că evoluau în compania unei echipe, care nu a cunoscut înfrîngerea de la începutul campionatului. Această stare de lucruri i-a împiedicat pe localnici să concretizeze măcar una din acțiunile de atac, eforturile lor concretizîndu-se doar în numeroase cornere. De partea cealaltă, oaspeții, încrezători în forțele proprii, s-au apărut cu mult calm, au cedat în mod voit mijlocul terenului, căutînd să-și surprindă adversarul pe contraatac. De altfel, golul victoriei, înscris de MARIN în min. 41, a fost rezultatul unei astfel de acțiuni. În repriza a II-a, oaspeții au o perioadă în care domină cu autoritate jocul, demonstrînd că nu întîmplător sint pe primul loc. Localnicii mai au câteva ocazii de a marca dar ratează, incredibil, de la 4-5 m de poartă. Deși I.M.U. joacă în zece oameti, prin accidentarea lui Constantin (min. 65) de către Dragnea — căpitanul echipei Olimpia — scorul nu mai poate fi modificat (cele două schimbări regulamentare fuseseră făcute de oaspeți la pauză), cu toate eforturile localnicilor în ultima parte a meciului.

P. DUMITRESCU
correspondent

OLIMPIA GIURGIU — I.M.U. MEDGIDIA 0-1 (0-1)

A MARCAT: Marin (min. 41). OLIMPIA: Chiran — Gruber, Dragnea, Colaru (min. 85: Grigore), Ioanșescu — Ivan, Buzatu — Storboneanu, Angheliescu (min. 85: Crăiță), Preda, Hulea. I.M.U.M.: Pașa — Gherlan, Straton, Tîrșoagă, Sava — Vilsan, Coman (min. 45: Bașchir) — Oțelea (min. 45: Căpitan), Lăuș, Marin, Constantin.

A arbitrat bine Marin Constantin — București.

Victorie la pas

Această partidă a fost derbiul bucureștean al seriei a III-a. Un aspect însă, poate cel mai semnificativ, trebuie menționat de la început: indolența jucătorilor și a arbitrilor în a-și face apariția pe gazon la ora programării (au întârziat 15 minute). Și, dacă totul s-ar fi redus numai la atît, nu ar fi afectat prea mult spectatori. Dar, atmosfera de toropeală a domnit tot timpul partidei. Linistea a fost întrerupă, totuși, în două rînduri, în min. 7 cînd MIHAI (T.U.G.) a înscris unicul gol al întîlnirii și, în min. 20, cînd am asistat la eliminarea lui Dănescu (Flacăra Roșie). În rest, mutări de... șah din partea jucătorilor și înște ca la... operă din partea suporterei.

Ritmul de tango al reprezentanților în „C“ ale Capitalei — dezamăgit mult pe spectatori care, la sfîrșit, regretau deplasarea făcută. Nici chiar vajnicii admiratori ai echipei T.U.G. nu s-au arătat satisfăcuți de jocul gazdelor, avantați numeric 70 de minute. Pielarii au făcut în acest meci, pur și simplu, figurație, ei nefiind preocupați decît de anihilarea atacanților adversi. Și, după cum reflectă scorul final, au reușit să facă acest lucru în bună măsură. Uneori, au recurs la „mingea în plopi“, iar mijlocașul Ganciu s-a dovedit un bun distribuitor de „tăpi“. În schimb, atît la el cît și la ceilalți coechipieri, nu am întrezărit nici cea mai mică intenție de a pune în pericol poarta lui Petcu, care a cules doar două mingi în prima repriză și trei în cea secundă. Portarul Flacărei Roșii, Mușat, a avut ceva mai mult de lucru, îndeosebi în primele și ultimele 15 minute ale partidei, cînd fundașii laterali ai T.U.G.-ului au avansat și au centrat mai precis și periculos decît jucătorii de meserie. Dar, mingie au fost reținute sau respinse de apărătorii Flacărei Roșii (de un impresionant gabarit), cîștigînd net duelurile (dacă se pot numi dueluri) cu minusculii atacanți ai T.U.G.-ului. Aceștia au mai avut o singură dată posibilitatea de a înscris, în min. 80, cînd Toma, singurul cu portarul, a vrut să marcheze în sul personal.

Fără discuție, T.U.G. și Flacăra Roșie au rămas deosebit de publicul. Vrem să credem că evoluția lor a fost, de astă dată, un neplăcut accident. Fîind conșvi că ele pot mai mult (altfel nu ne explicăm pozițiile fruntașe ce le dețin), așteptăm o grabnică reabilitare a lor în fața tuturor celor ce-i înconjoară și îi îndrăgesc.

P. DANIEL

T.U.G. BUCUREȘTI — FLĂCĂRA ROȘIE BUCUREȘTI 1-0 (0-0)

A MARCAT: Mihai (min. 7). T.U.G.: Petcu — Tuinea, Moraru, Ispir, Hadade — Barangea, Cosma — Novac (Manea), Mihael, Toma, Popescu. FLĂCĂRA ROȘIE: Mușat — Jucan, Dănescu, Constantinescu, Niculae — Ganciu, Tonca — Cucunea, Marin (Vasile, Raitan (Popa), Rădulescu. Jocul a fost condus corect de I. Chilibar (Pitești).

REZULTATE... CLASAMENTE... ETAPA VIITOARE

SERIA I

Chimia Suceava — Steagul roșu Brașov 1-1 (0-0), Portul Constanța — Dunărea Giurgiu 2-0 (1-0), Oțelul Galați — Progresul Brăila 1-1 (0-0), Metrom Brașov — Politehnica Galați 3-1 (1-0), Gloria Birlad — Flacăra Moreni 2-0 (2-0), Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani 3-1 (0-1), Electronica Obor București — Metalul București 1-3 (0-0), Poiana Cîmpina — Politehnica București 2-1 (1-0).

CLASAMENTUL

1. PORTUL Constanța	12 6 3 3 23-10 15
2. METALUL București	12 6 3 3 24-13 15
3. CHIMIA Suceava	12 7 1 4 23-13 15
4. POLITEHNICA Galați	12 7 1 4 19-13 15
5. STEAGUL ROȘU Brașov	12 6 3 3 14-10 15
6. CEAHLĂUL P. Neamț	12 6 2 4 17-11 14
7. OTELUL Galați	12 5 3 4 15-16 13
8. METROM Brașov	12 4 4 4 18-15 12
9. PROGRESUL Brăila	12 3 6 3 12-12 12
10. FLĂCĂRA Moreni	12 4 4 4 13-17 12
11. POIANA Cîmpina	12 5 2 3 14-20 11
12. POLITEHNICA București	12 2 5 5 12-17 9
13. C.F.R. Pașcani	12 4 1 7 14-21 9
14. DUNĂREA Giurgiu	12 3 2 7 8-16 8
15. ELECTRONICA Obor Buc.	12 4 0 8 14-25 8
16. GLORIA Birlad	12 3 2 7 15-28 8

ETAPA VIITOARE

Progresul Brăila — Electronica Obor București, Steagul roșu Brașov — Portul Constanța, Politehnica București — Chimia Suceava, Poiana Cîmpina — Metrom Brașov, Metalul București — C.F.R. Pașcani, Flacăra Moreni — Oțelul Galați, Dunărea Giurgiu — Ceahlăul P. Neamț, Politehnica Galați — Gloria Birlad.

SERIA A II-a

Olimpia Oradea — Chimia Rm. Vlcea 3-1 (1-1), Politehnica Timișoara — C.S.M. Reșița 1-0 (0-0), A.S. Cugir — C.F.R. Arad 0-0, Minerul Baia Mare — C.F.R. Cluj 1-3 (1-1), Medicina Cluj — Electroputere Craiova 5-1 (1-1), Ind. sirmel C. Turzii — C.F.R. Timișoara 1-0 (0-0), Metalul Hunedoara — C.S.M. Sibiu 2-0 (0-0), Metalul Tr. Severin — Gaz metan Mediaș 2-1 (1-0).

CLASAMENTUL

1. C.F.R. Cluj	12 7 4 1 19-10 18
2. OLIMPIA Oradea	12 7 3 2 24-16 17
3. METALUL Tr. Severin	12 7 1 4 19-14 15
4. C.F.R. Arad	12 6 3 3 23-18 15
5. METALUL Hunedoara	12 6 1 5 19-10 13
6. C.S.M. Sibiu	12 6 0 6 21-17 12
7. C.F.R. Timișoara	12 4 4 4 13-11 12
8. POLITEHNICA Timișoara	12 4 4 4 14-13 12
9. ELECTROPUTERE Craiova	12 5 2 3 13-12 12
10. A.S. Cugir	12 4 3 3 13-16 11
11. IND. SIRMEL C. Turzii	12 4 3 5 15-19 11
12. C.S.M. Reșița	12 4 2 6 13-14 10
13.-14. GAZ METAN Mediaș	12 3 4 5 14-16 10
13.-14. MEDICINA Cluj	12 3 4 5 18-20 10
15. MINERUL Baia Mare	12 3 2 7 7-14 8
16. CHIMIA Rm. Vlcea	12 1 4 7 6-24 8

ETAPA VIITOARE

C.F.R. Cluj — Metalul Tr. Severin, C.S.M. Reșița — Olimpia Oradea, Gaz metan Mediaș — Ind. sirmel Cimpia Turzii, C.F.R. Arad — Metalul Hunedoara, C.F.R. Timișoara — Electroputere Craiova, Minerul Baia Mare — A.S. Cugir, Chimia Rm. Vlcea — Politehnica Timișoara, C.S.M. Sibiu — Medicina Cluj.

Reprezentativa U.R.S.S., care în 1960 — sub conducerea antrenorului Kacalin — a intrat în posesia „Cupei Europei”

ACTUALITATEA ÎN FOTBALUL DIN U.R.S.S.

KACIALIN A PORNIT LA DRUM...

● Un prim test la Odesa, cu lot remaniat ● S-a încheiat lupta pentru supremație în campionat? ● Dinamo Kiev continuă să domine

La ora actuală fotbalul sovietic își desfășoară activitatea sub semnul a două obiective, care atrag în mod special atenția maselor largi de pasionați: campionatul, mai precis lupta pentru primul loc, și pregătirile echipei naționale, în vederea preliminariilor campionatului mondial din 1970.

De fapt lăstăria din campionat a fost încheiată și Dinamo Kiev a înscris în gloriosul ei palmares încă un titlu unicat, pentru că înainte de final, cu două etape, are la activ opt puncte avans. Tentativa celui mai periculos urmăritor, Spartak Moscova, a eșuat, cu toate că liderul nu juca în acea zi. Dar, moscoviții au trăit clipe grele la Odesa, unde Cernomoreț s-a dovedit un adversar extrem de redutabil. De altfel, în min. 30 marinarii din Odesa conduceau cu 2-0 (!) și jocul urma o evoluție nu prea plăcută pentru Spartak. Jucătorii oaspeți au reușit până la urmă să se regrepeze și după ce au redus din handicap, au egalat, evitând un eșec care la început se profila la proporții îngrijorătoare. Spartak n-a pierdut meciul, dar a pierdut un punct și cu acesta și ocazia de a se apropia de Dinamo Kiev. Astfel, liderul continuă să dețină, liniștit, comandamentul în pluton, dominând și această ediție a campionatului cu siguranța cu care a făcut-o și în trecut. Următorii au rămas să lupte pentru cinstea de a ocupa locurile 2 și 3, ocupate în prezent de Spartak Moscova și Torpedo Moscova, echipa golgeterului campionatului — Strelțov (16 goluri).

În ce privește lotul reprezentativ, acesta s-a început recent pregătirile sub conducerea antrenorului G. D. Kacalin, (revenit la cîrma echipei naționale) — cel care a îndrumat echipa U.R.S.S., cîști-

gătoarea medaliei de aur la Olimpiada din 1956 (Melbourne) și pe cea care a cucerit „Cupa Europei” inter-jari în 1960. Kacalin (în vîrstă de 57 de ani) este ajutat în misiunea sa de un antrenor mai tinăr, E. I. Gorianski (39 ani), în ultimul timp antrenor al echipei Zaria din Lugansk, unde — de altfel — a terminat institutul pedagogic.

Pentru Kacalin începe o perioadă dificilă pentru că are de pregătit o echipă care — în condițiile în care candidatele puternice la primele locuri în ierarhia mondială sînt tot mai numeroase — să lupte cu șanse pentru un loc fruntas. În orice caz mai bun decît cel ocupat la campionatul Europei (locul 4). De aceea, încă de pe acum au început antrenamentele lotului preconizat pentru preliminariile C.M., care, pînă atunci, va fi rodat în câteva partide amicale. Remintim că reprezentativa U.R.S.S. își va disputa meciurile din grupa a IV-a europeană a preliminariilor în toamna anului viitor (cu Irlanda de Nord la 10 septembrie și 22 octombrie, cu Turcia la 12 octombrie și 6 noiembrie sau 7 decembrie).

Recent Kacalin și-a convocat jucătorii la Odesa, unde au jucat în compania echipei Cernomoreț (2-0, goluri înscrise de Abduraimov și Puzan), într-o formație cu multe noutăți: Rudakov (Pșenickinkov) — Afonin (Zikov), Șesternev, Skliar (Kaphleimii) Dzodzuasvili, Maslov, Mun-tian, Abduraimov (Metreveli), Puzan, Esikov (Markarov), Hmelinicki (Evrijihin). Pe lînga numele noi cuprinse în lotul lui Kacalin, se remarcă rechemarea lui Metreveli, Markarov și Evrijihin. De subliniat în mod special prezența portarului dinamovist din Kiev, Rudakov, care — în fine — s-a văzut selecționat. „Sita” lui Kacalin nu se va opri însă aici.

„VENIM LA PITEȘTI CU GÎNDUL SĂ MARCĂM UN GOL”

DECLARĂ ANTRENORUL TURC ADNAN SÜVARI

— Credeți că va reface F. C. Argeș diferența în meciul de la Pitești?

Cu această întrebare m-a „atacat” după meci Adnan Süvari, antrenorul formației din Izmir, aflînd că sînt ziarist român și că doresc să-mi răspundă la cîteva întrebări. Așa că eu m-am gîsit în postura celui inter-viat. Dar răspunsul n-a întîrziat:

— Vreau să vă spun că în altă ediție a C.O.T., F. C. Argeș a pierdut în fața lui F. C. Toulouse tot cu 3-0 și că în returul de la Pitești gazdele au cîștigat cu 5-1, după ce francezii deschisese scorul și conduceau, deci, cu 4-0!

Răspunsul l-a pus pe gînduri pe antrenorul turc. Și am trecut la contraatac:

— Care au fost, după părerea dv., greșelile pe care le-a făcut F. C. Argeș în meciul cu Göztepe?

— Într-adevăr au fost mai multe. Mai întîi, a fost complet depășită de viteza cu care a jucat echipa mea. De altfel, în tactica de joc stabilită am hotărît ca încă din primul minut să căutăm să ne impunem jocul și să marcăm cît mai repede pentru a influența moralul fotbalistilor români. Și am reușit ca în min. 10 scorul să fie 2-0 pentru noi și apoi, în scurtă vreme, 3-0. Deci reușită completă din acest punct de vedere. Un rol important în intimidarea adversarului l-a avut și „galeria” noastră. Ați văzut, încă înainte de începerea meciului, pe cel ce alerga de la o tribună la alta cu steagul clubului nostru? Galeria nu face oare și ea parte din meci? Dar să revin la întrebarea dv. inițială. O altă greșală a echipei dv. a fost apărarea complet nepusă la punct. Eu nu am înțeles cum au jucat fundașii dv., care au fost indicațiile antrenorilor, pentru că nu au aplicat nici marcajul om la om, nu au aplicat nici sistemul cu libero și nici „linie cu acoperire”. Atacul nostru a avut în fața suficient teren liber pentru a combina, profitînd de distanța mare care era între fundașii dv. O altă greșală a echipei dv. a fost moliciunea cu care a acționat în teren, ca și faptul că a tinut foarte mult mîinega. Mi-au plăcut calitățile tehnice ale numărului 10 al dv. (n.n. Dobrin), dar eficiența lor a fost minimă. Mai bine strînut de antrenori, va putea ajunge un jucător de clasă europeană, dar îl pîndește deopotrivă și pericolul de a deveni un anonim talentat. Și mai cred că este un fapt care a contat mult în înfrîngerea lui F.C. Argeș: faptul că a jucat pe un teren acoperit cu pămînt.

— De ce nu se gzonează?

— Cred că la anul va fi gazonat. Va fi mai bine și pentru noi pentru că terenul nostru de antrenament e gazonat. De aceea terenul stadionului „Alsanceak” constituie un inconvenient și pentru noi. De altfel, Göztepe joacă mai bine pe un stadion cu gazon, cum sînt cele de la Istanbul sau Ankara.

— Ce credeți despre meciul retur?

— Nu pot spune nimic, pentru că în fotbal se poate întîmpla totul! Dar ținta noastră va fi să marcăm un gol!

Deci, atenție F. C. Argeș: Göztepe vrea să-și onoreze a cincea prezență consecutivă în „C.O.T.” cu calificarea în turul al III-lea. Va reuși? Răspunsul depinde de „alb-violeți”, de atenția pe care o vor acorda eliminării carențelor constatate săptămîna trecută la Izmir și meciului în sine. Concentrîndu-se pe tot parcursul partidei, dar fără a juca crispat, poate că echipa piteșteană va reuși un joc pe măsura celui 5-1 administrat lui F. C. Toulouse.

Mircea TUDORAN

„CUPA ROMÂNIEI” PRIMEȘTE VIZITA „CUPEI ANGLIEI”...

Sortii au vrut (și nu este deloc rău cînd e vorba să vedem la lucru o echipă bună) ca Dinamo București să aibă ca adversar în turul al doilea al „Cupei cupeilor”, pe West Bromwich Albion, cîștigătoare din acest an (pentru a cincea oară) a Cupei Angliei. Echipă masivă, înzestrată cu o mare capacitate de luptă, care exercită aproape permanent un presing asupra adversarului, West Bromwich face parte în acest moment din primul eșalon al campionatului englez: locul 8-9 (împreună cu Burnley), cu 18 puncte din 16 jocuri, după Liverpool, Everton, Leeds (cu care ultima dată a terminat la egalitate în deplasare), Arsenal, Chelsea, West Ham și Tottenham.

Pe cartea sa de vizită sînt înscrise cîteva succese prestigioase, ținînd seama că ele sînt obținute în fotbalul britanic: campioană în 1919-20, clasată pe locul doi în campionat în 1924-25 și 1953-54, campioană a ligii a doua în 1901-02 și 1910-11, locul doi în liga secundă în

1930-31 și 1948-49, cîștigătoare a Cupei Angliei: 1887-88, 1991-92, 1930-31, 1953-54, 1967-68, finalista în 1885-86, 1986-87, 1994-95, 1911-12 și 1934-35, cîștigătoare a Cupei Ligii în 1965-66, finalista în 1966-67, la care se adaugă și cîteva performanțe pe plan local în orașul Birmingham (campionat și cupă).

Înființată, cum am mai scris, în 1879 sub numele de West Bromwich Strollers și devenită, un an mai tîrziu West Bromwich Albion, nume sub care a fost unul din cluburile fondatoare ale ligii engleze (1888), apropiată adversar al dinamoviștilor bucureșteni cuprinde, în prezent, în lotul său de jucători, elemente de clasă, multe formate în șirul său, selecționate în diferite reprezentative, Reed, de pildă, a făcut parte din echipa de juniori a Scoției, iar Colquhoun din reprezentativa de tineret a aceleiași țări; Talbot și Clark au fost selecționați în naționala de tineret a Angliei; Williams a fost căpitanul echipei Țării Galilor în partida cu Irland-

da, din care a făcut parte și colegul său Rees; Hope și Fraser au jucat pentru Scoția contra Olandei; Merrick și Brown au jucat pentru Anglia juniori, Hughes a fost selecționat în echipa școlară a Angliei, Hartford în aceea de juniori a Scoției, iar Krzywicki în selecționa-

ta de tineret a Țării Galilor. Desigur, nu sînt nume cu sonoritatea unui Bobby Charlton, Best sau Law, dar în campionatul britanic ele sînt bine cotate și din ele antrenorul Alan Ashman și înaintașii săi au format un team omogen, a cărui valoare o vom judeca mai

bine peste cîteva zile în compania lui Dinamo București, dar despre care ne-a făcut să înțelegem ceva Bazil Marian, prezent — cum scriam — la meciul Leeds — West Bromwich, prin cîteva fraze cu neascunse su-perlative...

Cîștigătoarea „Cupei Angliei”, echipa West Bromwich Albion, adversara lui Dinamo București în turul al doilea al „Cupei cupeilor”

Mult discutată problema a adaptării la altitudinea Mexicului, gazdă a viitoarei ediții a campionatului mondial, preocupă din ce în ce mai mult atît pe antrenorii echipelor participante, cît și forul suprem, F. I. F. A. La turneul olimpic de fotbal, F.I.F.A. a avut ca observator pe unul dintre cei mai rezuți tehnicieni ai săi, vest-germanul Detmar Cramer. În urma vizionării meciurilor din cadrul acestui turneu, Detmar Cramer a făcut o serie de observații și constatări pe care le-a sintetizat, sub formă de recomandări, în cinci puncte, după cum urmează:

1. Altitudinea. Jocurile turneului final se vor disputa în cinci orașe diferite a căror altitudine variază între 800 și 1.200 m. Pentru adaptarea organismelor la această altitudine, Cramer consideră că este nevoie de o perioadă de 3-4 săptămîni, timp în care antrenamentele, ca intensitate și durată, să se desfășoare progresiv.

2. Recuperarea. Conform programului de disputare al jocurilor din cadrul turneului final, rezultă că echipele vor avea la dispoziție numai o pauză de 48 ore între două jocuri, timp pe care Cramer îl consideră cu totul insuficient pentru o recuperare totală. El este de părere că este absolut necesar pentru o recuperare completă. Deci, după el, o echipă n-ar trebui să joace mai mult de două meciuri într-o săptămîna, dar — în același timp — a admis că acest lucru este practic imposibil din cauza dificultăților care s-ar crea organizatorilor.

3. Temperatura. Turneul final este prevăzut a se desfășura între 31 mai — 21 iunie 1970, în orele de după amiază. Or, în această perioadă,

ALTITUDINEA MEXICULUI PREOCUPĂ ȘI PE FOTBALIȘTI

se prevăd temperaturi dintre cele mai ridicate, motiv pentru care Cramer consideră că cel mai nimerit este ca meciurile să se desfășoare în noaptea, ceea ce, de asemenea, creează mari dificultăți organizatorilor.

4. Aspectul psihologic este, de asemenea, un element de primă importanță de care antrenorii echipelor participante vor trebui cu precizie să țină seama. În acest sens, el recomandă un minimum de 6-8 săptămîni pe care componenții echipelor să-l petreacă împreună, timp în care pregătirea psihică să se situeze la același nivel cu cea tehnică sau tactică.

5. Alimentația este al cincilea și ultimul element asupra căruia Cramer a ținut în mod deosebit să atragă atenția. În acest sens el recomandă tuturor echipelor să fie însoțite de un lucrător propriu care să prepare mesele cele mai adecvate din alimentele consumate în mod obișnuit de către jucătorii respectivi.

OPINIILE LUI ALF RAMSEY

Pentru antrenorul echipei Angliei este clar că Mexic 1970 nu va fi Londra 1966 și asta, printre altele, datorită condițiilor de climă și altitudine. De aceea, pentru a găsi mijloacele pentru combaterea efectelor, s-a deplasat de două sau trei ori în Mexic, iar acum, cu prilejul Jocurilor Olimpice, Ramsey a urmărit turneul de fotbal de la început și pînă la sfîrșit, și-a luat notițe de la toate meciurile următoare, a stat de vorbă cu jucătorii, antrenorii, dar la urmă nu i-a lăsat să-i scape decît acestea: remarcă: „Multe echipe „mor” în ultima jumătate de oră. Echipa Angliei va trebui supusă unei lungi perioade de pregătire. Dacă altitudinea a pus probleme atleților și inotătorilor de fond, ea va ridica și mai multe în fața fotbalistilor, pentru că nu toate meciurile se vor disputa la aceeași altitudine”.

Așadar, altitudinea a început să mai fie o problemă pentru olimpici, dar începe să fie în centrul atenției fotbalistilor...

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

LOJACONO

Fotbalistul cu viață
aventuroasă

Francisco Ramon Lojaco este unul din fotbalistii cu existență și cariera fotbalistică cea mai aventuroasă din Italia. Acest argentinian de origine italiană a fost unul din cei mai mari jucători „oriundi” care au activat în peninsula, după război. Posedind un fizic atletic, dotat cu un șut de o forță deosebită, o putere de luptă impresionantă, Lojaco a fost — în perioada sa de glorie — unul din oamenii de bază ai „squadrei azzurra”. Și el ar fi putut străluci și mai mult, dacă n-ar fi avut două defecte fundamentale:

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

caracterul, aproape imposibil, care-l făcea să fie permanent un jucător litigios, pus mereu pe scandal în teren, și... femeile!

Acestea sînt motivele pentru care Lojaco s-a plimbat de la un club la altul, fără a poposi vreodată un timp mai îndelungat sub aceeași culori. Cît a jucat la A.S. Roma, și-a căpătat porecla de „play-boy” și era renumit (prost renume!) pentru escapadele sale nocturne, pentru frecventarea, însoțită de tot felul de scandaluri, a barurilor de noapte.

Dar această viață dezordonată, călcarea aproape permanentă a principiilor de viață ale unui veritabil sportiv de performanță, aveau să lase urme...

A rămas faimoasă, de pe vremea perioadei sale la Roma, hotărîrea de a se dedica cinematografului. Atras de peliculă nu din rațiuni economice, ci de fascinația pe care o exercita lumea filmului asupra sa, Lojaco a avut însă un mare eșec încă de la prima încercare, ceea ce l-a făcut să abandoneze ideea. Nu mai puțin faimos a fost și „fîrt”-ul său cu actrița Claudia Mori, actuala soție a cântărețului de muzică ușoară Adriano Celentano, fîrt despre care s-a scris coloane întregi în ziare și în reviste ușoare, specializate în scandaluri picante.

Dar cu vremea, steaua italo-argentinianului a început să pălească, forța lui de joc a început să scadă (tribut plătit vieții dezordonate!) și din ce în ce mai greu s-au găsit cluburile dispuse să-l legitimeze.

Acum, Lojaco s-a potolit... A înțeles că timpul vieții vulcanice a trecut, că drumul vieții nu e numai plăcere și distracție. Viața de familie are și ea exigențele ei. S-a recăsătorit cu prima soție și trăiește într-un oraș din Piemont, Alessandria, unde împarte din plina cunoștințele sale fotbalistice tinerilor din echipa locală, care activează în Divizia C. Pentru a confirma și mai mult seriozitatea lui, a optat pentru cetățenia italiană, ca o dovadă de stabilitate.

La 33 de ani, Lojaco mai joacă încă. Atunci cînd e nevoie, încaută ghețele cu crampoane și coboară în teren, printre elevii lui.

— „La 33 de ani, spune Lojaco, trebuie să-ți pui mai mult capul la contribuție în teren. Aici, la Alessandria, am găsit un mediu prielnic. Viața liniștită de provincie m-a schimbat radical. Sint bucuros că mă aflu cu soția mea, cu băieții mei, în acest oraș primitor”.

— Ai unele aspirații în această nouă haină, de antrenor?

— „Evident. Alessandria a cunoscut pe vremuri satisfacția primei divizii și promovarea rămîne obiectivul nostru”.

— Sperî să-ți și realizezi obiectivul?

— „De ce nu? În atmosfera sănătoasă de provincie, în fotbal se pot face multe lucruri bune. Am în mină băieți de aur...”

— Te-ai mulțumi numai cu promovarea în B?

— „Ar fi un succes, dar nu o limită. Și încă ceva. Aș fi fericit să intrăm în Divizia A cu toate pinzele sus, iar eu să reintru în prima divizie nu numai ca antrenor, ci și ca jucător...”

Curaj Lojaco! După Sir Stanley Matthews...

CESARE TRENTINI

MANCHESTER DOMINĂ ÎN... BEATLES

În țara „beatles”-ilor, pletosii domină și fotbalul. Se pare că orașul cel mai... contaminat este Manchester, în ale cărui echipe activează figuri celebre. Admirăți în fotografia alăturată, de la stînga la dreapta: Georges Best, Jim Ryan, John Fitzpatrick (toți de la Manchester United) și Tony Coleman (Manchester City).

RATĂRI DIN CAUZA... FOTOREPORTEREI

La meciul — foarte important — de campionat dintre echipele engleze West Bromwich Albion și Arsenal, spectatori, dar mai ales jucători, au remarcat prezența lîngă una din porți a unei cochete fotoreportere, într-un „mini-jupe” și în ciorapi albi care au atras imediat privirile fotbalistilor. Un fotoreporter aflat lîngă colega sa a fost gata să jure că înaintașii Arsenalului au ratat ocazii clare care ar fi fost fructificate în mod normal. Fîrrește, din cauza prezenței feminine de pe margine...

DE 10 ORI MAI MULT!

Este cunoscut faptul că de la ediția din 1958 a campionatului mondial, reprezentativa Scoției nu a mai luat parte la nici una din fazele finale ale acestei supreme competiții fotbalistice mondiale. Nici „Cupa Europei” pentru națiuni, a doua ca importanță, cel puțin pe continentul nostru, nu a adus mai mult noroc scoțienilor. La ultima ediție ei au fost stopați, în meciul decisiv, pe teren propriu de către englezi.

La actuala ediție a campionatului mondial, sarcina Scoției nu pare mai puțin ușoară. Sorții au decis ca ea să facă parte din aceeași grupă preliminară cu reprezentativele Ciprului, Austriei și R. F. a Germaniei, adversarul cel mai de temut. Deci calificarea pentru turneul final, pune serioase probleme antrenorului Bobby Brown. Acesta a luat chiar de la început toate măsurile care să asigure jucătorilor o pregătire corespunzătoare, neomițînd nici aspectul financiar al problemei, la fel de important după Bobby Brown, ca și cel tehnic, fizic sau tactic. În acest sens el a hotărît o premiere a jucătorilor în caz de calificare, care întrece tot ce s-a făcut pînă acum în acest domeniu în fotbalul scoțian. Bobby Brown a promis jucătorilor săi un premiu de 1.000 lire sterline care este cu atît mai surprinzător cu cît pînă acum primele oferite jucătorilor echipei naționale nu depășeau 100 lire sterline.

Rămîne însă de văzut dacă multiplicarea cu zece a obșnuirilor prime de joc va putea asigura calificarea scoțienilor la turneul final din Mexic.

AVEA NEVOIE, OMUL!...

Președintele ligii de fotbal a regiunii Toscana (Italia), Pietro Boschetti, a fost de curînd condamnat la șapte ani închisoare. Invinuirea care l se aduce este: delapidare însoțită de fals în acte publice, ex-crocherit etc. Prin aceste mijloace el și-a însușit o mare sumă de bani pusă la dispoziția federației din această regiune de către C.O.N.I. (Comitetul Olimpic Național italian). În fața judecătorului, fostul președinte a recunoscut toate acuzațiile care i s-au adus, motivînd însă că avea nevoie de bani pentru a-și ajuta fiica al cărui mariaj dăduse faliment, precum și pentru cheltuielile pe care le necesita... întreținerea unei aventuri extraconjugale pe care o avea el.

● Unul dintre cei mai valoroși jucători britanici, internaționalul galez Cliff Jones, a fost de curînd transferat de la Tottenham Hotspur la o altă echipă londoneză, Fulham.

● Cel mai aprig opo-nent al proiectului de introducere a unei reclama comerciale pe tricourile jucătorilor francezi este președintele clubului Bordeaux, Henri Martin. Acesta motivează că firma în cauză — Vitell — se ocupă de comercializarea apelor minerale și este cel mai serios concurent al susținătorilor financiar ai echipei Bordeaux.

MOZAIC

producătorii de vinuri din binecunoscuta regiune viticolă a Franței.

● Așa cum anunțam într-un număr anterior, pe stadioanele din Anglia s-a făcut apel la stațiile de televiziune cu circuit închis instalate în incinta stadioanelor pentru depistarea provocatorilor de scandal. Prima echipă care a făcut uz de o astfel de instalație a fost West Bromwich Albion, viitoarea adversară a lui Dinamo București în „Cupa cupelor”.

● Sezonul oficial a luat sfîrșit și în Norvegia. Echipa Lyn-Oslo a realizat o performanță deosebită: a cîștigat și campionatul și cupa.

● În primăvara anului viitor, reprezentativa Zambiei va efectua un lung turneu în Europa cu care ocazie va juca în R. F. a Germaniei, Franța, Iugoslavia etc.

● La un antrenament pe terenul Victoria Club, portarul clubului Stoke City, Paul Sbardlow, în vîrstă de 25 de ani, a murit subit. Immediat a fost instituită o anchetă pentru a stabili cauzele încetării sale din viață.

LA SOSIREA

LUI ESTUDIANȚES

Priviți-l pe acești tîneri care-și manifestă entuziasmul pentru marea victorie a lui Estudiantes — cucerirea Cupei Intercontinentale — bătînd în tobe urlașe. Ei au improvizat orchestre care au fost urmate de mulțimi compacte purtînd culorile clubului victorios (roșu și alb) și dansînd toată noaptea pe străzile orașului Buenos Aires.

BUNICUȚA ÎN POARTĂ

BUNICUȚA ÎN POARTĂ!... Să nu credeți cumva că este o simplă „poză”, făcută ocazional și din capriciul acestor venerabile doamne în vîrstă de 67 de ani. Nu! Este o fază dintr-o partidă din campionatul suedez feminin. Hanna Nilsson este portarul echipei Hanaskog (din apropierea orașului Kristianstad) și dovedește — în ciuda vîrstei — calități pe care cel mai bine le subliniază faptul că în 6 meciuri n-a primit decît 6 goluri!...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) Portar portughez nu prea... de-
ranjat de către înaintașii
noștri la 27 crt. — In-
vingătoare la Cardiff în
întîlnirea cu Tîra Galilor
(23 oct. 1968). 2) În preli-
minariile C.M. 2) Învinși se-
ver pe teren propriu
(6-3), de către Sampdo-
ria, în etapa a III-a a
campionatului italian. —
Pe San Siro, în urmă cu
cîțiva ani. 3) Și-a dus
echipa la cîștig, pe Esta-
dio Nacional din Lisa-
bona, în confruntarea re-
centă cu România. — Lo-

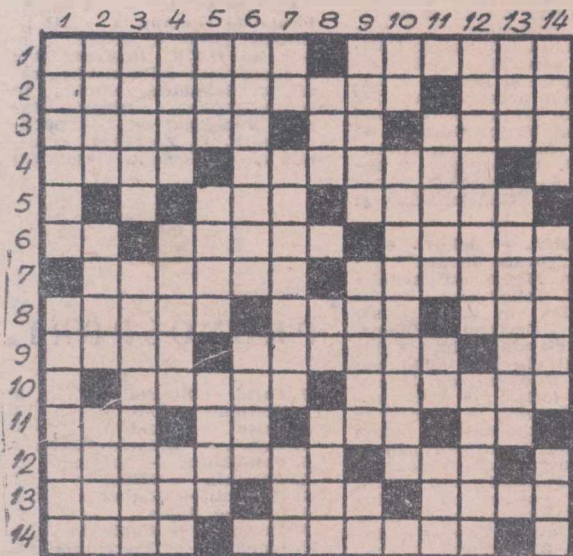
cotenent — Steaua, într-o
etapă anterioară. 4) Nun-
weiler-ul de la Bacău —
Tară africană, una din
învinge Japonei la O-
limpiadă. 5) I și II la
Cîșul — A învinge. 6) II
și III la CAO I — Flu
adoptiv al Sucevei (3 go-
luri în disputa cu Oțelul
de la 27 oct.). — Italian
de pe vremea lui David,
Dobay și Baratkî. 7) Oraș
din „B”, surclasat de Por-
tugal în etapa XI-a — Bine
întîit, bine lovit și atîns
în consecință. 8) Cores-
pondent al lui Americo

(mai puțin norocos!), pe
Estadio Nacional — Per-
sonaj din vechime —
„Înaintași” al... textiliști-
lor. 9) Sprînjitor — Efor-
tul portarului, citeodată —
Textilă. 10) Scriitor fran-
cez în conțință cu fot-
balul — A asedia poarta
și portarul adversarului.
11) Mocanu, în repriza se-
cundă! — Spetează — In-
trebare legată de scor —
Dînsa. 12) Autor al unui
„draw” la Florența, în
etapa a IV-a a campiona-
tului italian — Iugoslavia
(abr.) 13) Lisabona, pen-
tru lusitani — Conduce
în seria a III-a, la „C”,
după etapa a XI-a — Au-
torul unicului punct de la
Cardiff, în întîlnirea men-
ționată la 1 oriz. 14) Vic-
toria portughezilor asupra
noastră, la 27 oct. — Re-
velația Olimpiadei mexi-
cane.

VERTICAL: 1) Adver-
sarul nostru de ieri —
Autor a 2 goluri în meciul
Portul — Gloria Birlad
din etapa a XI-a. 2) Tară
vizitată de echipa Bonsuc-
ceso, înaintea noastră —
Aici a pierdut Electronica
meciul cu Ceahlăul, la
27 oct. 1968 — Învinși re-
cent în campionatul fran-
cez, pe teren propriu, de
către campioană. 3) Etapă
— Alb. 4) În formația
Iugoslaviei, în întîlnirea

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 127

Orizontal: 1) Frig — Popanică. 2) Lisabona — Anost.
3) Oțelul — Rapid — I. 4) Ra — Animat — Cruim. 5) Epata
— Ista — Eli. 6) Sase — Ali — Kraus. 7) Vanitate —
Unio. 8) Wo — Irina — Miu — A. 9) Ene — Ipo — Gaz
S.R. 10) Setoși — Pin — Eta. 11) T — Et — Tallanda.
12) Humis — R.V. — Găuri. 13) At — Nae Ionescu. 14)
Manchester — Aix.

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărășei 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Pavel
Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu,
Andrei Rădulescu, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu
(redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secrear general
de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

DIN TABĂRA VIITORILOR NOȘTRI ADVERSARI

● Miercuri, lotul reprezentativ elvețian a susținut un meci de verificare cu echipa iugoslavă Haiduk din Split. Pregătiri pentru jocul cu România din preliminariile C.M. (23 noiembrie).

● Jucătorii greci nu se pot plînge de lipsă de stimulare: dacă vor obține calificarea pentru turneul final C.M. din Mexic, vor primi câte un cadou în... sumă echivalentă cu 1.500.000 franci francezi (vechi). Apropiatul lor adversar (Portugalia, la 11 decembrie) va cunoaște probabil efectele acestui stimulente...

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

● Partida-relu dintr-o Legia Varșovia și Warem (Belgia) din „Cupa orașelor-tirguri” (12 noiembrie) va fi condusă de arbitrii români: Gh. Popovici, C. Petrea și D. Isăcescu, toți din București.

● Recent, o brigadă de arbitri din țara noastră, alcătuită din Gh. Limona, Zaharia Drăghici și Simion Mindreș, a condus la Belgrad derbyul campionatului iugoslav, meciul O.F.K. Belgrad (fosta adversară a Rapidului în C.O.T.) și Dinamo Zagreb.

Arbitrii români și-au făcut datoria de o asemenea manieră, încît și-au atras nu numai mulțumirile conducătorilor celor două echipe, ci și aprecierile laudative ale presei.

Interesant este și rezultatul: 3-2 (2-1) în favoarea formației din Zagreb.

LA C.M. 1970 SE VA JUCA PE... TARTAN?

Se anunță din capitala Mexicului că se proiectează refacerea terenului de joc al stadionului „Aztec” din Ciudad de Mexico prin folosirea tartanului sau a unui produs similar, cum s-a procedat cu pista de atletism la recente Jocuri Olimpice. Terenul de joc din material sintetic va putea fi întreținut foarte ușor și se va prezenta în condiții bune după ploaie, la scurt interval de timp. Lucrarea urmează să fie executată de o societate pentru care lucrează faimosul Jesse Owens.

PELE A SALVAT APARENȚELE ÎN FAȚA UNUI MEXIC SURPRINZĂTOR

Cele două jocuri-test susținute de selecționații Braziliei, în cadrul pregătirilor pentru C.M. și înaintea partidei aniversare cu selecționații F.I.F.A. (sau a Restului Lumii), n-au avut darul să convingă. Mai mult chiar, în primul meci disputat la Rio, fosta campioană mondială a reanunțat de formația fantomă de la C.M. 1966, după cum susțină corespondenții din Rio. Într-adevăr, Pele a fost o decepție! Și e de notat că înfringerea cu 2-1 din partea Braziliei este prima care se produce pe teren propriu după 14 ani! Victoria Mexicului, care a prezentat o cu totul altă formație decît cea care a jucat în turneul olimpic s-a datorat unei bune organizări a jocului, mai ales în centrul apărării și în declanșarea contraatacurilor. La Belo Horizonte, Brazilia și-a luat revanșa, cu același scor, dar numai mulțumită voinței excepționale și a genului lui Pele, autorul unuia din goluri. De altfel, se poate spune că „perla neagră” singur a învins echipa mexicană. Jairzinho a înscris primul gol numai după o splendidă acțiune personală a lui Pele: acesta a fentat trei apărători și apoi l-a pus mingea la picior lui Jairzinho. Cu acest meci, mexicanii și-au încheiat turneul în America de Sud, în cursul căruia au învins cu 1-0 Columbia, au făcut 3-3 cu Peru, au pierdut meciul cu Chile cu 3-1, au cîștigat cu 2-0 la Uruguay, cu 2-1 la Brazilia și au cedat cu 2-1 în fața brazilienilor. Formațiile folosite:

BRAZILIA: Felix (Alberto) — Carlos Alberto, Juranir (Brito), Dias, Everaldo — Gerson, Rivellino (Dirceu Lopez) — Paulo Borges (Natal), Jairzinho (Tostao), Pele, Paulo Cesar.

MEXIC: Mota (Calderon) — Vandomia, Pena, Nunez, Perez — Gonzales (Mercado) — ...

DIN SELECȚIUNILE „RESTUL LUMII”

Înaintea partidei Brazilia-Restul Lumii, forul internațional a asigurat că fiecare jucător din selecționată pentru 50 milioane franci francezi.

SEMI-NAȚIONALE „CUPEI CAMPIONILOR AMERICANI”

Într-una din ele, Abimbola (Kenya) a învins cu 2-0 (1-0) pe ... din Lomé (Togo). În cealaltă semifinală s-a jucat între ... și ... cu învingătoare din partida F.A. ... (Nigeria).

Coluna: „De ce mai joc?”

● O GHEARĂ DE LEU PE UN LANȚ DE AUR ● CEASUL SUNĂ MEREU LA 7 DIMINEAȚA
● PĂRINTELE SPIRITUAL AL LUI EUSEBIO

Pe terasa inundată de un soare ca de iulie, au apărut zeci de elevi și eleve. Au pîndit de mult clipa aceasta micuții vinători de autografe de la școala din Estoril, perlă a fărîmului Atlanticului, și locul de cantonament al reprezentativei Portugaliei. Momentul startului l-a determinat apariția vechiului căpitan al naționalei, Mario Esteves Coluna, care ne conduce — pe Ion Chirilă și pe semnatarul acestor rînduri — cu desăvîrșită gentilețe de gazdă, spre ieșirea din mica pensiune „Flora”. „Este”, cum îl dezmiardă prietenii și coechipierii, se supune stoic asaltului armatei de puști. Poate o să vă vină greu să credeți dar Coluna se bucură în Portugalia de o celebritate și popularitate egale cu ale lui Eusebio. Cîntăresc în balanța aceasta a stimei și cifrele activității lui: 55 de jocuri în echipa A, peste 600 de meciuri cu Benfica, cele mai multe campionate jucate de vreun fotbalist portughez. Dar performanței în sine i se adaugă și merite ținînd de comportarea, de felul de a fi.

Coluna a intrat în cel de al 34-lea an al vieții. Dar conștiințiozitatea și, mai ales, pasiunea pentru fotbal n-au îmbătrînit deloc. În vreme ce toți ceilalți jucători din cantonament nu părăseau camerele lor înainte de ora 9 dimineața, „Este” se afla, în primele minute de după 7, în grădina pensiunii pentru intensul lui program de gimnastică. „Niciodată nu mă scol mai tîrziu de ora 7, mărturisește el. Ceasul deșteptător de pe noptieră e potrivit la această oră de 14 ani, din ziua cînd am semnat contractul cu Benfica. Orice oră de lenevie în plus în pat înseamnă ani mai puțini de joc.”

Intorcîndu-se brusc, lui Coluna îi sare pe piept un mic obiect strălucitor. Cum ne interesăm, stăruitor, ce reprezintă, aflăm — nu fără o ezitare de copil rușinat din partea proprietarului — că de lăntșorilor de aur de la gît este prinsă o gheară de leu; e semnul de indemn la curaj, la neabandonare a greutăților. Coluna l-a primit, cînd a plecat de acasă, de la Imhaca (Mozambic), în dar de la fratele său, vinător celebru prin părțile locului. De atunci, gheara de leu a jucat pe toate continentele, a fost martora cea mai apropiată a bătăliilor de inimă din preajma ei în lupta cu toți marii fotbaliști ai globului, de la Pelé și pînă la Bobby Charlton.

La am întrebare pe Coluna dacă și-a fixat vreo limită a activității. Mi-a răspuns că nu. „Voi juca atîta vreme cît simt că nu sînt ridicol. Voi juca atîta timp cît nu se va ivi altul mai bun, socotit de cei din preajma mea, că mă depășește. De altfel întrebarea asta mi-o pun în fiecare dimineață. De ce mai joc? De ce mai joc cînd am trăit destule satisfacții? Răspunsul mi-l dau tot eu. Cred că joc pentru că pasiunea nu mi s-a micșorat. Simt aceeași plăcere, dar vă spun sincer absolut aceeași plăcere, și acum cînd intru pe teren ca atunci cînd începeam joaca de copil, în satul meu. Sufletește cred, nimic nu s-a schimbat între fotbal și mine. Poate că iușeala picioarelor e mai mică, poate că prudența e mai mare...”

Mario Esteves Coluna mai deține un rol. Tot așa de mare ca acela de conducător de joc al naționalei și al lui Benfica. El este un fel de mentor al celor mai tineri iar pentru Eusebio reprezintă un veritabil părinte spiritual. Toate marile decizii din viața lui Ferreira da Silva au fost luate după lungi conciliabule cu Coluna. Cei doi mozambicani locuiesc în aceeași clădire și nu sînt rare cazurile cînd mai experimentatul locatar de la etajul VI intervine în buna desfășurare a lucrurilor din tîndul menaj stabilit la etajul III. Coluna își urmărește cu o grijă supremă fiica, cercetîndu-i mereu mersul studiilor. Viața lui, în afara stadionului, e dată adeseori ca exemplu tinerilor năbădăși și nedisciplinați. El face parte de mulți ani din comisia de disciplină a federației, ca reprezentant al jucătorilor. Se ocupă de trei ani de o echipă de juniori de la Benfica și se dă ca sigur că va trece, îndată ce se va retrage din activitate, ca antrenor al echipei de rezerve a clubului din Lisabona; o echipă care, așa cum se va vedea dintr-un viitor reportaj, nu reprezintă mai puțin de cît prima formație.

Acesta este Coluna, decanul internaționalilor portughezi, care speră că va ajunge — în primăvara viitoare — la 60 de jocuri în prima reprezentativă.

Eftimie IONESCU

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

ARBITRII URUGUAYENI ÎN GREVA. Campionatul Uruguayului a trebuit să fie întrerupt din lipsă de... arbitri. Aceștia au declarat grevă în urma criticilor și acuzațiilor cluburilor. Opt dintre cluburi au declarat că acordă deplină încredere arbitrilor, dar două — Nacional și Sudamerica — au solicitat arbitri străini. Ceea ce a determinat pe „cavalerii fluierului” din Uruguay să-și continue greva.

AL 200-LEA GOL AL LUI GREAVES PENTRU TOTENHAM. Sîmbătă, Greaves a înscris al 200-lea său gol pentru actuala sa echipă (Tottenham), al 324-lea gol din campionat și al 449-lea gol din cariera sa. Un amănunt interesant: primul său gol l-a înscris la 17 ani, pentru Chelsea și împotriva actualului lui club!

UN FACCHETTI PORTUGHEZ! Nu-i Jacinto, fundașul naționalei, autorul a două goluri în partida cu România, ci un alt fundaș, Tome, de la Setubal; care — în jocul cu Ol. Lyon din „Cupa orașelor tirguri” — a marcat trei goluri! Calitățile lui îl apropie de italianul Facchetti.

UN NOU INCENDIU LA GLASGOW, după cele izbucnite la stadioanele Hampden Park și Ibrox Park. De data aceasta, focul a păgubit stadionul din St. Johnstone, din sud-vestul orașului. Poliția a răzut pe gînduri...

AU FOST PERFECTATE DOUA MECIURI MEXIC-ITALIA pentru datele de 1 și 15 ianuarie 1969, la Ciudad de Mexico.

SEZON... MIXT ÎN S.U.A. — Altorul sezon fotbalistic nord-american urmează să fie încheiat în două: una rezervată campionatului, alta meciurilor internaționale amicale. Aceasta datorită slăbilor încasări (cîștiguri...) înregistrate la meciurile din campionatul recent încheiat.

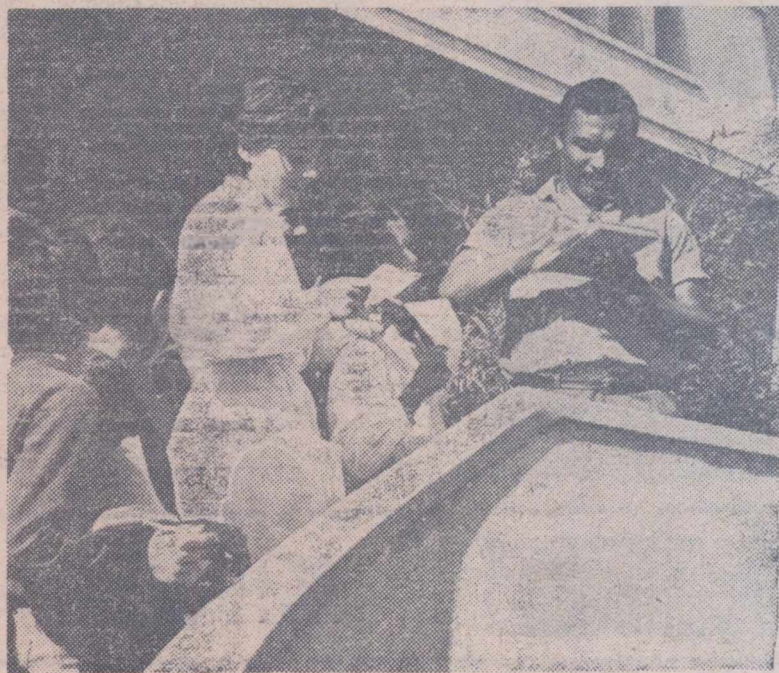
CEL MAI BUN JUCATOR SUEDEZ PE 1968 a fost desemnat în persoana lui Bjorn Nordqvist, căpitanul clubului Norrköping și al echipei Suediei (22 de selecționări).

40 DE DEBUTANȚI în primele patru etape ale campionatului italian! Se schimbă lucrurile în „il calcio”...

PATRU ECHIPĂ IUGOSLAVE ÎN AMERICA DE SUD: Steaua roșie Belgrad, Partizan Belgrad, OFK Belgrad și Dinamo Zagreb se pregătesc să treacă Oceanul Atlantic.

DECEDAT ÎN TRIBUNA... Secretarul federației de fotbal din Irlanda, J. Wickham, a murit în timpul meciului Polonia-Irlanda, în tribuna stadionului din Chorzow, în urma unei crize cardiace.

Coluna și micii amatori de autografe
Foto: ANTONIO CAPELA-LISABONA

CAMPIONATE CAMPIONATE...

SCOTIA. — Noi promovări fac senzație. Aceștia sînt jucătorii clubului St. Mirren din Paisley (localitate practic „înghițită” de marea Glasgow). Într-adevăr, acest club în prima ligă, el ocupă locul doi în clasament, la un punct de Celtic, actualul lider (14 puncte) și la egalitate de puncte (13) cu Dundee și Dunfermline. St. Mirren este singurul club din cele 120, cîte cuprind ligile engleză și scoțiană, care se poate mîndri cu faptul de a nu fi învins în acest sezon. În treacăt fie spus, St. Mirren este unul din cele mai vechi cluburi: a fost înființat în 1876 de membrii unui club de rugbi.

CEHOSLOVACIA. — Campionii și-au revenit. Spartak Trnava a cucerit un punct prețios la Ostrava, unde meciul — deși încheiat cu un scor alb — a satisfăcut pe deplin pe cei 25.000 de spectatori printr-un joc deschis și dinamic. Aceste două echipe se află la egalitate de puncte (11) pe primele două locuri. Formațiile din Praga ocupă locuri în subsolul clasamentului.

R. F. A. GERMANIEI. — Un experiment: săptămîna engleză. Un fapt neobișnuit în campionat: jocuri miercuri și sîmbătă, ca în Anglia. Marele interes pentru campionat a rămas neatins. Performanțele înscrîncări: echipa lui Uwe Seeler, Hamburger S.V., învingătoare cu 2-0 asupra

lui München 1860 și cu 3-0 asupra clubului lui Ion Ionescu, Alemannia. Lider însă, este Bayern München (21 p), urmat de Borussia Mönchengladbach și Hamburger S.V. (cîte 17 p).

TURCIA. — Fenerbahce penultima! Campioana Turciei și performera etapei precedente a „Cupei campionilor europeni” (a eliminat pe Manchester City) nu se regăsește în acest campionat. În 7 etape a acumulat 5 puncte! Ultimele rezultate: 0-3 cu Istanbulspor și 1-2 cu P.T.T. Ankara (în acest ultim joc Nunweller III a fost cel mai bun, notat cu 8). Göztepe, apropiatul adversar (în revanșă) al F. C. Arges, a învins cu 4-0 pe Vefa, după un 1-1 cu Gençlerbirliği și ocupă locul 12.

BULGARIA. — Jekov candidat la „gheata de aur”. Reîntors din Mexic, cu medalia de argint, Jekov și-a reluat îndatoririle în echipa sa, T.S.K.A. Cervenozname, fruntașă clasamentului: a înscris unul din cele două goluri ale meciului cu Dunav la Russe (celălalt a fost semnat de Iakimov) și cu cele 15 goluri în 9 meciuri își pune candidatura la trofeul „gheata de aur”, pus în joc de „France Football” din Paris. T.S.K.A. continuă să conducă în clasament, cu două puncte avans asupra lui Levski (2-0 cu Botev Vrața).

PORTUGALIA. — Benfica nu merge... Echipa lui Euse-

bio a strălucit doar 20 minute la început, cînd a și condus cu 3-0. Apoi s-a stins și de la 4-1 a ajuns la 4-3, fiind la un pas de egalare, datorită unui joc care a fost considerat drept cel mai slab din acest sezon. Benfica este în frunte cu 13 p; locul II: Académica și F. C. Porto (11 p).

IUGOSLAVIA. — Derbyuri locale în etapa a XII-a: Steaua roșie a dispus cu 2-0 de O.F.K. Belgrad, care a jucat fără Mitutinovici, rănit, și Sekularaț, eliminat în prima repriză. Dinamo Zagreb a cîștigat cu 1-0 partida cu F. C. Zagreb și continuă să conducă în clasament.

PRONOSPORT

1. Farul — Steaua	x
2. Petrolul — Jiul	1
3. Crișul — Rapid	2
4. U.T.A. — Dinamo Bacău	1
5. Politehnica — Vagonul	1
6. Atalanta — Milan	2
7. Bologna — Napoli	1
8. Inter — Roma	x
9. Juventus — Cagliari	1
10. Lanerossi — Fiorentina	1
11. Palermo — Torino	x
12. Sampdoria — Varese	1
13. Verona — Pisa	1